

Regd. No. 2975

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமாநுஜன்-382

ஆசிரியர் P. B. அண்ணங்கராசாரியர், மஹாலித்வரன்

SRI RAMANUJAN

Editor:

Mahamahimopadhyaya

P. B. ANNANGARACHARYA, Kanchipuram-631503.

வருட சந்தா ரூ. 10

Released by Maran's Dog, Toronto, Canada

பெருந்தேவதாசர்

சரணம்.

திருவடிகளை சரணம்.

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் ஐயர்

Released by Maran's Dog, Toronto, Canada

ஆழ்வார்கள் வாழி அருளிச்செயல் வாழி
தாம்வந்து பில் நரவர் தாம்வாழி—ஏற்பாடு
முய்ய வவர்க ஆரைத்தவைகள் தாம்வாழி
செய்யமறை தன்னுடனே சேர்ந்து.

ஏளந்தி ஓர் வைகாசி 1980

ஸ்ரீராமாநுஜன் - 382

ஆசிரியர்: ஸ்ரீ காஞ்சி மஹாவித்வான் P. B. அண்ணங்கராசாரியர்

தொகுதி 33 | ரௌத்திரி ஸ்ரீ வைகாசி மீ 1980 ஜூன் மீ | பகுதி 2

வையங்கண்ட வைகாசித் திருநாள்

சென்றவிதழில் வெளியிட்டிருந்தபடி தேவப்பெருமானுடைய ப்ரஹ்மோத்ஸவம் 20-5-80 ல் துவஜாரோஹணமாகி 1-6-80ல் (ஏழாந் திருநாளன்று திருத்தேரில் எழுந் தருளியாயிற்று. அன்று காடையே வடம் பிடித்திழுக்க ஆரம்பமாகியும் திருத்தேர் நிலைசேர நான்குநாள் தாமதமாகிவிட்டது. திருத்தேரில் செப்பனிட வேண்டிய பாகம் மிச்சப்பட்டிருந்ததே காரணம் 4-6-80ம் தேதி திருத்தேர்நிலைசேர்ந்து 6-6-80உ அவபிரதம்கண்டருளி மறு நாள் துவஜாரோஹணமுமாயிற்று வெய்யில் பொறுக்க முடியாததாயி ருந்தாலும் 'வையங்கண்டவைகாசித் திருநாள்' என்னும் பழமொழிக்கு ஏற்ப மாமூல்படி உலகமெல்லாம் திரண்டு வந்து ஸேவிக்கும்படியாக வேயிருந்தது.

உயர் திரு. E o அவர்கள் அக்கரையுடன் கூடவிருந்து காலகாலத்தில் உத்ஸவத்தை நடத்தி வைத்தது குறிப்பிடத்தக்கது. ... ..

ஸ்ரீமதுபயவே வித்வான் ஸ்ரீமதுராந்தகம் ஸ்வாமியின் ஸ்ரீமுகத்திற்கு விடையளிப்பு (பத்ராதிபர்)

திருவரங்கம் பெரிய கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீமதுபயவே மதுராந்தகம் வித்வான் வீரராகவாசாரிய ஸ்வாமி ஸமீபத்தில் வெளிவந்த நமது நவதிவாக்யமய நவரத்னமாலா என்னும் நூலின் வடமொழிப்பகுதியைக் கடைசித்தருளி “ஸம்தாபயதி ஸ்வம் தேஹம் ஆபாததலமஸ்தகம்” என்னும் நிலைமையெய்தி 28—5—80 உ ஒரு ஸ்ரீமுகமருளிராடியேனுக்கு. அது 1—6—80 உ அடியேனுக்குக்கிடைத்து உத்ஸவாநுபவ வபக்ரதையாலும் தேஹாரோக்யக் குறைவினாலும் சிறிது தாமதித்துப் பார்க்க நேர்ந்தது ஸ்வாமியின் லிப பல கட்டுரைகள் நருளிம்ஹப்ரியாவிலும் ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகாவிலும் வெளி வருவது போல, இதையும் அங்கப்பதிகை மூலமாகவே வெளிவரச் செய்திருந்தால் உலகமெல்லாம் கண்டு களிக்கப் பராப்த மாயிருக்கும். நிற்க. ஸ்ரீமுகத்தில் முக்தியமாக ஸ்வாமி எழுதியிருக்கும் விஷயமென்னவென்றால், பின்னாலோகாசாரியர் ஸ்ரீநிகமாந்தமஹாகுருவை ஆச்ரயித்து வேதாந்தக்ரந்தங்கள் ஸேவித்து “சீரொன்று தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் பாரொன்றச் சொன்ன பழமொழியுள்— ஒரொன்று, தானே அமை, யாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு, வானேறப் போமளவும் வாழவு” என்னும் வெண்பாத்தனியனை யருளிச்செய்து உய்ந்து போனார் என்பது ஸ்ரீஸ்வாமியின் ஸ்ரீமுகத்தில் கண்ட ஸாராம்சம். இச்செய்யுளைப் பற்றின சர்ச்சை 50, 60 வருடங்களுக்கு முன்பு விசேஷமாக நடந்து ஓய்ந்திருந்தது. இப்போது மறுபடியும் கிளப்பப்படுகிறது. துஷ்ய துந்யாயே ந விஜ்ஞாபயே.

பின்னாலோகாசாரியர் தேரிகன் பக்கலில் காலகோபம் செய்தா ரென்றால் இதை மறுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. அப்ரதிமமான பாண்டித்யப்ரகாசும் பெற்ற தேரிகன் அநதிகாரியல்லர். ஹயக்ரீவோ பாஸநை செய்து (அவருடைய ஸ்தோத்ரத்தில்) “ஜிகேஷதோ மே கவிதார்க்கிகேந்த்ராந் ஜிஹ்வாக்ர ஸிம்ஹாஸநமப்யுபேயா:” என்று ப்ரார்த்தித்துக் கொண்டபடி கவிதார்க்கிகலிம்ஹமாய் ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்திரரான ஸ்வாமிபக்கலில் அத்யாத்தமவிதையை அதிகரித்தா ரென்றால் இதனை மறுக்க வேண்டுமோ? * சீரொன்று தூப்புல் * என்கிற அஸம்பாவிதோக்தி யொன்றை மட்டும் மறுப்பர் பெரியோர். தேசிகள் திருநாட்டுக் கெழுந்தருளின பிறகு 300, 400. வருடங்களுக்கு இப்பால் தீக்ஷிதரால் ப்ரதிஷ்டாபிதமான தும்பைவனம் என்னும் அக்ரஹாரம் தூப்பிலாக வாழ்க்கப்பட்ட தென்பது அவருடைய சரிதைபில் கூடிக்கூண்

மாண விஷயம்; திருத்தண்காவென்கிற திவ்ய தேச பரிஸரத்தில், திருவவதரித்த ஸ்வாமிக்கு “சீரொன்று கண்காத் திருவேங்கட முடையான்” என்று துதி அமைய வேண்டியிருக்க,..... அந்தோ! இஃதுஎன்ன விபரீதம்.

விளக்கொளியெம்பெருமான் ஸன்னிதிக்கு மிக அருகில் வேளுக்கையென்னும் திவ்யதேசம் விளங்கா நின்றது. தேசிகள் காமாஸிகாஷ்டக மென்கிற துதியும் அதற்கு இட்டருளினார். “மன்னுமதிட்கச்சி வேளுக்கையாளரியை” என்றருளிய ஆழ்வார், கச்சிவேளுக்கையென்ற ரேயன்றி தூப்புல் வேளுக்கையென்றாரல்லர். இந்த பிஷ்ட பேஷணம் கிடக்க. இந்த வெண்பாலைப் பிள்ளை லோகாசாரியர் அருளிபிருந்தாராகில், “சீரொன்று கச்சித் திருவேங்கடமுடையான்” இத்யாதியாகவே அருளிச்செய்திருப்பார். நன்னூலில் சிறப்புப்பாயிரம் (தனியன்) கூறுதற்கு அதிகாரிகளைக் கூறுமிடத்து, “தன்னாசிரியன் தன்னொடு கற்றேன், தன்மாணுக்கன் தருமுரைகாரனென்று இன்னோர் பாயிரமியம்புதல் க’னே” என்று ஆசாரியனையே முந்துற முன்னம் எடுத்திருக்கையாலும் “தொழுகிறேன் வணங்குகிறேன்”. என்றில்லாமையாலும் இத்தனியனை உண்மையில் ஆசாரியரான பிள்ளை லோகாசாரியர் அருளிச்செய்திருக்கத்தடை சிறிதுமில்லை.

முக்கியமாக வெண்பாவின் ஸாரமான பொருள்- தேசிகனருளிச் செய்த அர்த்த விசேஷங்கள் ஒவ்வொன்றும் லோகோஜ்ஜீவனமானவையென்பதாம். இதை எந்த மூடனும் ஆகூஷ்பிக்க முடியாதல்லவா? தேசிகனைப் போன்ற மஹாசார்யர் உலகில் அவதரித்ததுமில்லை; அவரைப் போல் அற்புதமான அர்த்தவிசேஷங்களை வெளியிட்டருளினவருமில்லை. மிகமிக வாய்ப்பான தனியன் இது,

— மேலே குறிக்கொண்மின் —

1 “ஸர்வஸ் பாமிநியாய் ஸர்வேச்வரனுக்கு சேஷபூதையாய் ஸஹதர்ம சாரிணியான பெரிய பிராட்டியார் இத்தலையில் லாத்ஸல்யாதிசயத்தாலும் அத்தலையில் வால்லப்பாதிசயத்தாலும் புருஷகாரமாய்க்கொண்டு இஜ்ஜீவர்களுக்குத் தஞ்சமாகிறாள். இவளைப் புருஷகாரமாக வேண்டுகிறது ஈச்வரன் தண்டதானாகையாலே” என்கிற ரஹஸ்யரத் நாவளிஸூக்தியொன்று போதுமே தேவரீரும் உலகமும் வாழ.

2. “அநாதி காலம் ஆஜ்ஞாதிலங்கனமடியாகவுண்டான பகவந்நிக் ரஹத்தாலே ஸம்ஸரித்துப்போந்த நமக்கு அவஸரப்ரதிஷேபான பகவத்க்ருபையடியாகவுண்டான ஸதாசார்ய கடாக்ஷ விஷயீகாரத்

தாலே வந்த தவயோச்சாரண நூச்சாரணத்தாலே ப்ரபத்தய நுஷ்டானம் பிறந்த பின்பு சரண்ய பாஸாதனங்களில் இதுக்குமேல் ஒன்றில்லாமையாலே நிக்ரஹ ஹேதுக்களை யெல்லாம் சுமரித்துத் தீர்ந்தவடியவர்தம்மைத் திருத்திப் பணி கொள்ளவல்ல ஸர்வசேஷியான ச்ரிய: பதி தன் பேராகத்தானே ரக்ஷிக்குமென்று தேறி நிர்ப்பரணியருவென்னை; இது *மாகச:* என்கிற சரண்ய வாக்யத்திலும் தீர்ந்தபொருள்.” என்று ரஹஸ்யத்ரயஸாரக்ருதக்ருத்யாதிகாரத்தில் தமிழிலெழுதினதை சரணாகதிகத்யபாஷ்யாவஸாநத்தில் வடமொழி யாலே வவலேசமும் மாறுபாடின்றிக்கே எழுதிவைத்ததில் ஓரொன்றுதானே அமையாதோ உலகம் வாழ? ஸ்வாமிந்! என்ன சொல்லுகிறீர்? சொல்லும்.

3. “இப்படி ஸித்தோபாயத்தைப்பற்ற ஸாத்யோபாயம்வ்யாஜமாத்ர மாய் இது ப்ரதாநமன்றிக்கே நிற்கிற நிலையைப்பற்ற ஸம்பந்தஜ்ஞானமாத்ரம், ஸித்தோபாய ப்ரதிபத்திமாத்ரம், அநிவாரணமாத்ரம் அறுமதிமாத்ரம், அசித்த்வயாங்குத்திமாத்ரம், சைதந்யக்ருத்யம், சித்த ஸமாதானம், அதிகாரி விசேஷணம் என்றிப்புடைகளிலே அநிவாதம் பண்ணினார்கள். இவ்வந்யபரோக்தியைக் கொண்டு இவைதானே அர்த்த மென்று அறுதியிடவொண்ணது; இவையெசிலாம் *சரணம் வ்ரஜ* என்கிற விதிக்கு விருத்தங்களாகம்” என்று ரஹஸ்யத்ரயசாரசரமச்லோகாதி காரத்திலெழுதிவைத்து, ஸாரஸார சரமச்லோகாதி காரத்தில் “இ படிவிதேயமான ப்ரபதனத்தைச் சிலர் அதிகாரிவிசேஷணம்..என்றுப்போ லே சொல்லுமதுவும் இவ்விதிக்கும் இத்தை விஸ்தரிக்கிற சாஸ்த்திரங்களு க்கும் இவற்றுக்குச் சேர்ந்த உபபத்திகளுக்கும் பாஷ்யகத்யாதிகளுக்கும் அநுகுணமாக வேண்டுகையாலே *நானே நானாவித நரகம்புகும் பாவஞ் செய்தேனென்று நிற்கிறநம்மை ஈச்வரன் ரக்ஷிக்கிறவிடத்தில் வந்தடைந் தேனென்று நாம் பண்ணுகிற அல்பமான வசீகரணயத்னம் *அதுவும் வனதின்னருளே —இசைவித்தென்னையுன் தாளினைக் கீழிருந்து மம்மானே! இத்யாதிகளிற்படியே அவன்தானே காட்டி ப்ரவர்த்திப்பித்ததொருங் யாஜமாத்ரமன்றே வென்று ஸித்தோபாயப்ரதாந்யாநுஸந்ய தானத்தில் அஃர்களுக்கு தா த் ப ர் ய ம்” என்றெழுதிவைத்தவற்றில் ஓரொன்றுதானே அமையாதோ வாழ்வுக்கு? சொல்லுமையா சொல்லும்.

4. பரமபதஸோபாக ரஹஸ்யத்தின் உபக்ரமத்தில் — “அசேஷ சிதசித்வஸ்து சேஷியான ச்ரிய: பதிக்கு அநந்பார்ஹ நிருபாதிகேஷ டூதராய் அந்தமில் பேரின்பத் தடியரோடிருந்து அனைத்துலகு முடைய அரவிந்த லோசனனைத் தினைத் தனையும் விடாதே அநுபவிக்க ப்ராப்த ராவ கேதரஜ்ஞாநநாத்யஸித்யா கர்மாதி ப்ரவாஹத்திலொழுகிக்

கரையேற விரகற்று அலமருகின்ற படியைக் கண்டருளின பரமகாருணி கனான பரம சேஷி தானே ஞானைக் கை கொடுத்து இவர்களை யெடுக்க இடம் பார்த்து அஜ்ஞாதயாத்ருச்சிக ஆநுஷங்கிக ஸாமாந்ய புத்திமூல ஸுக்ருத விசேஷங்களை வியாஜமாகக்கொண்டு விசேஷ கடாசும் பண்ணி அத்வேஷ ஆபி முக்கிய ஸாத்விகஸம்பாஷணைதிகளையுண்டாக்கி” —என்றதில் ஒரு சொல்தானே அமையாதோ வாழ்வுக்கு? ஸாதித்தருள வேணும் ஸ்வாமிந்!

5. “*கர்த்தா சாஸ்த்ரார்த்தவத்த்வாத்* என்கிறபடியே ஜீவனுக்கு கர்த்துத்வம் ப்ராமாணிகமே யாகிலும் இது பராஜீனமுமாய் அல்பவிஷய முமாய் ப்ரதிஹதியோயமுமாயிருக்குமாகையாலே இவன் தான் உபாயா நுஷ்டானம் பண்ணிற்றும் *வரத! தவ கலுப்ரஸாதாத்ருதே சரணமிதி வசோபி மே நோதியாத்* என்று சொல்லுகிறபடியே அவன் கடாசுமடியாக வருகையால் அவனாலே ப்ரேரிதனாய், அவன் ஸஹகரியாதபோது நீட்ட முடக்க மாட்டாதே அவன் கொடுத்த கரணகளேபரங்களைக் கொண்டு அவன் காட்டிய வுபாயத்தை அவன் துணைசெய்ய அநுஷ்டித்து, அவனால் கொடுக்கப்படுகிற பலத்துக்கு சாதகம் போல அண்ணந்திருத் திறவினை ஸ்வாதீந ஸர்வவிஷய அப்ரதிஹத. கர்த்துத்வ முடைய வ்வேனோடே துல்யமாக இரண்டாம் எரித்தோபாயமாகவெண்ணுகை விவேகியான முமுக்ஷுவுக்கு உசிதமன்று...* என்னுணர்வினுள்ளேயிருத்தி னேன் அதுவு மவனதின்னருளேயென்றும்* *இசைவித்தென்னையுன் தாளிணைக்கீழிருத்து மம்மானே* யென்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே உபாய பூதனான அவன்செய்விக்கச் செய்கிற வ்யாஜமாத்ரத்தை அவனோடொக்க உபாயமாகவெண்ணுகை உசிதமன்றென்று(ஏக)சப்தத்துக்குதாத்பர்யம்” என்கிற ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரவாக்யத்தில் ஒரொன்றுதானே அமையாதோ?

6. “கீதார்த்த ஸங்க்ரஹரக்ஷயில் “முக்தவ்யாபாரந்யாயேந ஸ்வயம் ஸ்வாது த்வாத் ஸ்ஷணிகஸ்ய காலாந்தரபாவி பலஸாதநத்வாநுபபத்தே ச்ச நாஸ்ய ஸ்வவ்யாபாரே மோக்ஷஸாதநதாபுத்திரபி ஸ்யாதிதி பாவ:” என்கிற வாக்யச்ரேணியில் ஒரெழுத்துத்தானே அமையாதோ? இதெல் லாம் பிள்ளையுலகாசிரியரின் பதவினை பணிந்து கேட்டவை யென்கிற தத்துவமுணர நம் மதுராந்தக ஸ்வாமியுமா அசக்தர்?

7. த்ரரணே ஸ்வாமித்வமௌசித்யம் ந்யாஸாத்யாஸ் ஸஹகாரிண: ப்ரதாநஹேது: ஸ்வாதந்தர்யவிசிஷ்டா கருணா விபோ:” “இயம்.கேவல ஸக்ஷம்.சோபாயத்வப்ரத்யயாத்மிகா, ஸ்வஹேதுத்வநியம் ருந்தே கிம்பு நஸ் ஸஹகாரிணம்” “ஸ்ரீரங்கேச்வர யாவதா த்மநியதத்வத்பாரதந்தத்ர யோசிதா” “மத்யோபஹத பாத்ரஸ்த தீர்த்தத்ருஷ்டாந்தலர்ணம்,

அஹங்காசாந்ஸ்யேது ஸ்யாத் ப்ரபக்தாவபி ப்ரதிவத்” “ஸாத்விதோ பகவாத் ஸ்ரீ: ஸாத்வித்யாத் பரநைவதம், ரஜஸ்தமோந்வயேது ஸ்யாத் தஸ்யாப்யவராதைவதா” “அஷ்டாஷ்டீரா மூலமந்தக்தர: ச்ரேயாந் சிஷ்டபிக்ரஹாத், பரை: பரிக்ரஹேது ஸ்யாத் தஸ்யாப்யவர மந்த்ரதா” “மோக்ஷபாதே பகவதி ப்ரபௌ க்ருத்யந்வயம் ச்ரிய:, நிக்ரஹாத் வராணம் காலே ஸந்துக்ஷணமநுக்ரஹே:” இத்தகைய காரிகைகளில் ஓரொன்று தானே அமையாதோ? இப்படிவோகோஜ் ஜீவனமாக அருளிச்செய்த திஸ்யஸுத்திகள் ஆயிரக்கணக்கிலன்றோ வுள்ளன. இவற்றின் சுவடரியவறியத் தனியனிடாமலிருக்க முடியுமோ? ப்ரஹ்மதந்த்ரஸ்வதந்த்ர ஸ்வாமிக்கு தேசிகன் தனியனிடவில்லையா?

“ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ தேரமுந்தாராண்டவன் காஞ்சியில்: அடியேன் குடிவாக்கு அருகாமையில் சிலபலஸம்வத்ஸரங்கள் எழுந்நூலியிருந்த காலத்து” அடியேனுக்கு நிர்ப்பந்தமாக ஒரு நியமனமாகியிருந்தது;— “நித்யம்” ஒராமணிகாலத்திற்குக் குறையாமல் இங்கு வந்து ஸல்லாபம் பண்ணிப்போக வேணும்— என்று. அப்படியே நியதமாக நடந்து வந்தது. நாடோறும்சிரிக்கச்சிரிக்க ஏதேனும் ஸாதித்தநுள்வர். ஸ்ரீமத் ஆக்காராண்டவன் [க்ருஹஸ்தகளை] நியமேந கூடவேயிருக்க நேரும். ஒருநாள் “ஓரொன்று தூப்புல்” ப்ரஸ்தாவம் வந்தபோது, ஆக்கார் ஸ்வாமி “இது பிள்ளை லோகர்சார்யர் ஸாதித்ததா”ம” என்றார். அதற்குத் தேரமுந்தாராண்டவன் ஸ்மயமாந முகாரணிந்தராய் “பிள்ளைலோகாசார்யராவது ஸாதித்திருக்கட்டும்; பெரியலோகாசார்யராவது ஸாதித்திருக்கட்டும்; பாரொன்றச் சொன்ன பழமொழியுள் என்பதற்கு என்ன பொருள் என்றார். பூதியெல்லாம் ஒன்று சேரும்படி சொன்ன— என்று பொருளாகாதோ? என்றார் ஆக்கார்ஸ்வாமி. அதன்மேல்பேச்சுக்கள் பலவாகிஹாஸ்ய ரஸத்தோடு முடிந்தது. *காரொன்றச் சொன்ன கனமொழியுள்* சேரொன்றச் சொன்ன சிறுமொழியுள்* ஊரொன்றச் சொன்ன உறுமொழியுள்* என்று எப்படி சொன்னாலும் ஒரு அர்த்தம் சொல்லிவிடமுடியாதா? என்றருளினார் ஆண்டவன்; நிற்க. *

பிரபந்தசாரம் என்று ஒன்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்களே; அதற்கு என்ன அர்த்தம்? என்று ஒருநாள் விசாரம் நிகழ்ந்தது. நிற்க திருமங்கை மன்னன் பெரிய திருமொழியில் *புள்ளருவாகிப்பதிகத்தில் ஒன்பது பாசுரங்களிலும் ஒன்பது பழமொழிகளையருளிச் செய்த நிகமணப் பாசுரத்தில் “பழமொழியால் பணிந்துரைத்தபாட்டிவை” என்றார், அங்ஙனே * பாரொன்றச் சொன்ன பழமொழிகள் எவை? என்று கேட்டால் * பச்யேம சரதச்சதமென்று ககநம் பச்யேத் நமது நண்பர்.... “அவர் அப்படி கலங்குவர்; இவர் இப்படி கலங்குவர்; அந்த கலக்கத்தைச்

சமீப்பித்தோம், இந்த கலக்கத்தை சமீப்பிக்கிறோம்" என்னும் பழி மொழிகள் பிரளயமாகவுண்டு. இங்ஙனே பாடத் திருத்தங்கள் பல செய்யவேண்டும். நமது நண்பர் வாளாவிருக்கில்லாமல் எதையாவது கிளப்புவரே யல்லது விசாரம் நிகழ்ந்தால் வாய் திறந்தொன்று பணிக்கில்லா.

"இப்படி மத்யஸ் தத்ருஷ்டியாலே ப்ராமாணிகார்த் தங்கள் தோற்றச் செய்தையும் பற்றினது விடாதொழியில்" என்கிற ஸ்ரீமத்ரஹ ஸ்யத்ரயஸார திவ்ய ஸ்ரீஸூக்தியில் "மத்யஸ்தத்ருஷ்டியாலே தோற்றின ப்ராமாணிகார்த் தங்கள் எவை? பற்றினது விடாதே பேசின அர்த்தங்கள் எவை? பேசினவர் யாவர்?" என்கிற கேள்வி அறுபது வருஷமாகத் தொடர்ந்து வாரா நின்றது. .... அதிகரண ஸாராவளியில் "பாஷ்யா திக்ரந்தலேசோபி அவஹிதமநஸாம் ஐதமர்த்த்யம் டஜேத." என்ற விடத்தில் "அவஹிதமநஸாம் கோற்றுமர்த்தம் எது? அநவஹித மந ஸாம் கோற்றும் அபார்த்தம் எது? அவகாதே ஸதர்த்தத்தையும். அநவ நாதே ஸதர்த்தத்தையும் கோற்றுவிக்கிற பாஷ்யாதிக்ரந்தலேசம் எது?" என்கிற கேள்விக்கு * ஜீவோம சரதச் சதம் * மாத்யாஹ்நிகஸமயத் தில் போய்க் கேட்டால் பளபளவென்று ஸாதித்தாகும்.

நமது கேள்விகள் ஜிஜ்ஞாஸையினாலே யல்லது ஜிஜ்ஞாஸையாலன்று: ஒன்று கேட்டால் ஒன்றைக்கிளப்புவதென்கிற வழியை விட்டு விடுவது நன்றென்று ஸவிநயம் விஜ்ஞாபித்து விரதனாகிறேன். ...

ஸஹ்ருதயஸுஹ்நந்மணியான நம் மதுராந்தக ஸ்வாமிக்கு ஓர் அபூர்வ விஷய விஜ்ஞாபனம்:- அதிகரண ஸாராவளியில் பதினைந்தாம் சுலோகம் வருமாறு:-

"வ்ருத்திக்ரந்தேது ஜைமிந்யுபாசிததயா ஷோடசாக்யாய்யுபாத்தா ஸங்கர்ஷ: காசக்ருத்ஸநப்ரபவ இதி கதம் தத்வர்த்தநாகரோக்தி:?. அத்ர ப்ரம: ஸதுத்தௌ நவயமிஹ முகா பாதிலும் கிஞ்சிதர்ஹா நிர்வாஹ ஸ்தூபசாராத்-க்வசித் இதி கடதேஹ்யேகதாத்பர்யயோக:." போதாயநமஹர்ஷி பணித்த வ்ருத்திக்ரந்தத்தில் "ஜைமிநீயேந ஷோ டச ஸக்ஷணேந" என்று பூர்வமீமாம்ஸை பதினாறு அந்யாயமும் ஜைமிநி மஹர்ஷி பணித்ததாக ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது; பட்டர் பணித்த தத்வர்த்தநாகாமென்னும் க்ரந்தத்தில் - முந்தின பன்விரண்டு அத்தியாயமே ஜைமிநிமுனிவர் இயற்றியதாகவும், ஸங்கர்ஷ காண்ட

மென்கிற மேல் நான்கு அத்தியாயங்கள் காசக்ருத்ஸ்தமுனிவர் பணித் ததாகவும் கூறப்பட்டது; இந்தப் பரஸ் பரவி ரோதத்தை எப்படி போக்குவது? என்று பூர்வார்த்தத்தினால் சங்கையைக்கிளப்பி, இருவரும் ப்ராமாணிகர்களாகையாலே ஒரு ரூடைய உக்தியையும் தள்ளுவதற் கில்ல: ஒளபசாரிகமாக உபயக்ரந்தங்களையும் நிர்வஹித்துக்கொள்ளலா மாலையாலே விரோதமில்லை என்று உத்தரார்த்தத்தில் முடிக்கப்பட்டது. இதனால் ஆழ்வான் திருக்குமாரரான பட்டருடைய ஸ்ரீஸு உக்திக்கு மஹாஷிவாக்கோடொப்ப ஆதரணியக்தவம் ஆவிஷக்ருதமாயிற்று. உண்மையில் எப்படி ஸமாதாநம் பண்ணியிருக்கவேண்டுமென்றால், பட்டர் அர்வாதிராகையாலும் காசக்ருத்ஸ்தநர் மஹர்ஷியாகையாலும் அவருடைய உக்தியின்படியேதான் வித்தாந்தம் செய்யவேண்டுமென்று நிகமித்திருக்கவேண்டும். தேசிகள் ஏன் அந்த வழியைக் கைப்பற்றவில்லை? பட்டரிடத்திலுள்ள ப்ராமாணிகதாதிசய ப்ரதிபத்தியினாலேயே என்னத்தட்டில்லை. தேசிகனுக்கு பட்டர் ஸ்ரீஸு உக்தியிலுள்ள கௌரவாதி சயம் விளங்குமிதனால்.

அத்தகைய வீறுபெற்ற பட்டர் அஷ்டச் லோகியில் க்வயார்த்த நிர்வாஹபரமான ஆறுவது சுலோகம் எவ்வதமாகப் பணித்தாரென்னில்;

ஈசாநாம் ஜகதாமதிசதயிதாம் நித்யாநபேதாம் ச்ரியம்
ஸம்சரித்ய, ஆச்ரயணேசிதா கில குணஸ்யாங்கீ ஹரோச்ரயே
இஷ்டோபாயக்யா ச்ரியாச ஸஹிதாயாத் மேச்வராயார்த்தயே
கர்த்தும் தாஸ்யமசேஷமபாதிஹதம் நித்யம் த்வஹம் நிர்மம்:!!

மதுராந்தசஸ்வாமிந்! இந்த சுலோகம் கண்ட பாடமாகியுள்ளதா? இதில் மூன்று யோஜனைகள் கெரித்தனவா? ச்ரியம் ஸம்சரித்ய ஹரோ ரங்கீ இஷ்டோபாயக்யா, ஆச்ரயே — ச்ரியாச ஸஹிதாய ஆத்மேச்வராய அசேஷம் தாஸ்யம் கர்த்தும் அர்த்தயே என்றிப்படி திராக்ய யோஜனை களாகப் பணித்துள்ளார். முந்துற முன்னம் பிராட்டியைப் புருஷ காரமாகப் பணிந்தமை சொல்லிற்று; பின்பு உபாயதயா எம்பெருமானைப் பணிந்தமை சொல்லிற்று; அதன் பிறகு இவருமான சேர்த்தியிலே கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனை சொல்லிற்று. உபாயதயா ஹணம் எங்ஙனே சொல்லப்பட்டதென்பதை உற்று நோக்கவேண்டும். உபாயதயா ஆச்ர யணத்தைச் சொன்னவிடத்தில் ச்ரியாச ஸாஹித்யம் சொல்லிற்று? என்பதை நோக்கவேண்டும். இதைத் தேசிகள் ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்திலே பேமிக்கிறாரா? கேட்பிக்கிறாரா? என்பதை புத்திமான்கள் கண்டுபிடிக்கவேண்டும்.

உபலக்ஷண விசேஷணபதங்களையிட்டு இங் வ ர் த த த தை க் கண்டிக்கிறார் தேசிகள் என்று க்ரஹியாமல் ஸ்ரீமத் இஞ்சி மேட்டழகிய சிங்கர் தமது ஸம்போதிநீவியாக்கியானத்தில் தேசிகள் ஏதோ மருண்டு எழுதிவிட்டதாக நினைத்து “இப்படி ஏகதேசிகளும், சொல்லவில்லை, சொல்லவும் போகாது” இத்யாதிகளை வரைந்துள்ளார். அதையெல்லாம் ஆர அமர விமர்சித்து ஒழுங்குபடுத்தவல்லரோ நமது நண்பர்? இதை யெல்லாம் விட்டு வேறொரு காட்டிலே பாய்ந்து எதையேனும் கிளப்புவர்.

ஸ்ரீவைஷ்ணவ தேவாலய தர்மபரிபாலனம்

1. எம்பெருமான் பஞ்சப்ரகார விசிஷ்டனாக சாஸ்த்ரங்களில் கூறப் படுகிறான். பரவ்யூஹவிபவ அந்தர்யாமி அர்ச்சாவதாரங்களென்னுமிவை பஞ்சப்ரகாரங்களென்று ப்ரஸித்தம். ப்ரமேயங்களில் தலையான எம்பெருமான் தன்னை இங்ஙனே ஐந்து வகையாக வகுத்துக்கொண்டது போல ப்ரமாணங்களில் தலையான வேதமும் இவ்வைந்து ப்ரகாரங்களுக்குச்சேர தன்னையும் ஐந்துவகையாக வகுத்துக்கொண்டது.

2. எம்பெருமான் பரமபதத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் நிலை (1) **பரத்வம்** எனப்படும். கூரீராப்தியில் வாஸுதேவ ஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்ந அநிருத்தருபேண வகுப்புண்டு நிற்கும் நிலை (2) **வ்யூஹம்** எனப்படும். ஸ்ரீராமகிருஷ்ணதிருபேண அவதரித்து நிற்கும் நிலை (3) **விபவம்** எனப்படும். *கரந்தெங்கும் பரந்துளன்* என்று உள்ளே பதிந்து நிற்கும் நிலை (4) **அந்தர்யாமித்வம்** எனப்படும். கோவில்களிலும் க்ருஹங்களிலும் *தமருகந்தவுருவமாய் நிற்கும் நிலை (5) **அர்ச்சாவதாரம்** எனப்படும். இவை, ப்ரமேயபூத னுன பகவானுடைய பஞ்சப்ரகாரங்கள்.

3. இனி, ப்ரமாணத்தின் பஞ்சப்ரகாரங்களைக் கேண்மின்; (1) வேகம் பலவிடங்களில் எம்பெருமானுடைய பரத்வநிலையைப் பேசுகையாலே பரத்வத்திற்குச் சேர்ந்த ப்ரமாண நிலை வேதம். (2) எம்பெருமானுடைய வ்யூஹாவஸ்தையின் குணம் ரூபம் க்ருத்யம் முதலானவற்றைப் பேசுகைக்காக வேதமே பாஞ்சராத்ரமாக வடிவெடுத்ததாகையாலே, பகவானுடைய வ்யூஹாவஸ்தைக்குச் சேர்ந்த ப்ரமாண நிலை—பாஞ்சராத்ரம். (3) எம்பெருமானுடைய அந்தர்யாமித்வமானது அக்நி இந்திரன் வருணன் முதலான தேவதைகள் பக்கவிலேயுள்ளது. அவ்வோ தேவதைகளைக் குறித்து நாம் பண்ணுகிற கருமங்கள் அந்தர்யாமியான எம்பெருமானைச் சேருகின்றன வென்பது வேதாந்திகளின் கொள்கையாகும். ஆகவே எம்பெருமானுடைய அந்தர்யாமித்வம் கருமானுஷ்டாளத்திற்கு உரிய தென்று தேறிற்று. அப்படிப்பட்ட கர்மகலாபங்களை விவரிக்க மநுஸ்மிருதி முதலான தருமசாஸ்த்ரங்களாக அந்த வேதமே அவதரித்த படியாலே, அந்தர்யாமித்வத்திற்குச்சேர்ந்த ப்ரமாண நிலை—ஸ்மிருதிகள். (4) அப்பெருமானுடைய ராமக்ருஷ்ணதி விபவாவதார சேஷ்டிதங்களைப் பேசுவதற்காக அந்த வேதமே ஸ்ரீராமாயணம் மஹாபாரதம் முதலிய

இதிலுள்ளவர்களாக ஆவிர்ப்புவித்ததாகையாலே எம்பெருமானுடைய விபுவத்திற்குச் சேர்ந்த பிரமாண நிலை இந்நிலை புராணங்கள். (5) விபவாவதாரங்களால் ரக்ஷித்தருளுமெம்பெருமான் அளதாரத்திற்குப் பிற்பட்டவர்களும் இழுவாதபடி மிகவும் ஸுலபமாக அர்ச்சாவதாரமென வளவில் அதன் பலவுகைப் பெருமைஸையுப் பேசுவதற்காக அந்த வேதமே தானும் ஸர்வஸுலபமாய் ஸர்வாதிகாரமடைகக்குறுப்பாகத் தமிழ் வடிவாய்க்கொண்டு ஆழ்வார்கள் பக்கலிலே திருவவதரித்ததாகையாலே அர்ச்சுசுக்குச் சேர்ந்த பிரமாண நிலை திஸ்யப்பரந்தம்.

1. ஸ்ரீராமாயண பாராயணம், செய்யப் பட்டிருக்கின்ற யாவரும் வேதவேத்யே பரே புர்னி ஐதே தசாதாத்மஜே, வேத: ப்ராசேதஸாதாரித் ஸாஷாத் ராமாயணத்மநா என்கிறச் சீலாகத்தை அநுஸந்தித்து வருவது நிர்விஸாதம். வேத ப்ரதிபாத்யான புரமபுருஷன் சக்ரவர்த்தி திருமகனாய் அவதரித்தவுள்ளில் அபெளருஷேயமான வேந்தரும் ஸ்ரீவால்மீகி பகவானிடத்தில் நின்று ஸ்ரீராமாயணமாகத் திருவவதரித்த தென்று இந்தச் சீலாகத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இதை ஒரு ந்யாய சிஷ்யாகக்கொண்டு நம்முடைய பூர்வாசார்யர்கள் நிர்வஹித்த கட்டளையை நாம் கீழே விவரித்தோம்: ப்ராமிணிகர்கள் இதில் ஸந்தேஹிச் சீலே, ஆசே, பிக்கவோ இடமில்லை. பாரதாந்ரணன் எம்பெருமானிடைய (பரத்வப்) பெருமைகளை நாம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமானால் வேதத்தைக்கொண்டு தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். அப்பெருமானினிடைய வ்யூஹாஸ்தையில் விசேஷங்களைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமானால் ப்ராநாதாத்மகைக்கொண்டு தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். விப்லாவதார வ்ருத்தாத்மங்களைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமானால் இதிறாஸ ப்ராணங் ஹேத்தொண்டு தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். அந்தர்யாம்யாராதந ரூப கர்மகலாபங்களைப்பற்றித் தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமானால் மநுஸ்மிந்தி முதலிய நம்சர்ஸ்த்ரங்களைக்கொண்டு தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். அர்ச்சாவதாரப் பெருமைகளைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமானால் ஆழ்மொருவரின் திவ்யஸூக்திகளாயிய திவ்ய ப்ரபந்தங்களைக்கொண்டே தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். ஆகவே திவ்யப்ரபந்தங்கள் அர்ச்சாவதார வேதமென்று குலாவப்பட்டு வருகின்றன உண்மையில், ராமதிருஷ்ணாதியவதாரங்களுக்குப் பிற்பட்டவர்களான நமக்குத் தஞ்சமுன தேரையில் திருமலை பெருமாள்கோயில் முதலான திவ்ய தேசங்களில்

[நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகளின்] அநுபவம் நமக்குத் திவ்யப்ரபந்தங்
களால்லது வேறென்றினாலும் ஸாத்யமன்றே. ஆழ்வாரர்களோ திவ்ய
ஸூரிகள். அவர்கள் பாடின நூல்களோ திவ்யப்ரபந்தங்கள். அப்
பிரபந்தங்களுக்கு விஷயமோ திவ்ய தேசங்கள். இப்படி எல்லாம் திவ்ய
மாக அமைந்த அமைப்பு அற்புதமென்பதை யாரறிவார்?

ஆழ்வார் திவ்யப்ரபந்த மருளிச்செய்யாதிருந்தால் விஷ்ணு
வாலயங்களில் நடைபெறும் உதஸவங்கள் அந்தோ! அழகிழந்து கிடக்
குமேயென்று கம்பர் சடகோபரந்தாதியில் *அந்தமிலா மறையாயிரத்
தாழ்ந்த அரும்பொருளைச் செந்தமிழாகத் திருத்திலனேல் நிலத் தேவர்
களும் தந்தம் விழாவு மழகு மென்னும்* என்கிற செய்யுளினால் கல்வெட்
டாகக் கூறியுள்ளார்.

16. வ்யாஸ பராசர வால்மீகி ப்ரபு திகளான மஹர்ஷிகள் இதி
ஹாஸ புராணங்களை மிகவும் விசேஷமாக இயற்றியிருந்தும் அவர்களை
எந்த இடத்திலும் எந்தக் கோவிலிலும் விக்ரஹ ப்ரதிஷ்டை செய்து ஆரா
திப்பது காண்கின்றிலோம். விஷ்ணு கோவில் ஒன்று தப்பாமல் ஆழ்
வார்களையும் ஆசாரியர்களையும் விக்ரஹ ப்ரதிஷ்டை செய்து பகவா
னுடைய வைபவத்திற்காட்டிலும் அவர்களுடைய வைபவமே ஒங்கும்படி
செய்திருப்பதைக் காண்கின்றோம். இப்படி ஆழ்வார்களை ப்ரதிஷ்டை
செய்து ஆராதிக்குமிக் காரியம் ஏதோ ஸமீப காலத்தில் ஏற்பட்டதோ
வென்று சங்கிக்க இடமில்லாதபடி ஸ்ரீ ராமாநுஜர் காலத்தில் அவதரித்த
நூல்களில் இதுபொறிக்கப் பெற்றுள்ளது. ஒன்றே எடுத்துக் காட்டுவோ
மிங்கு. கூரத்தாழ்வானுடைய திருக்குமாரரான பட்டர் உடையவர்
காலத்தில் திருவ்வதரித்து உடையவர் ஸ்தானத்தில் அபிஷித்தர் என்பது
ஜகத்ப்ரஸித்தம். அவர் தாம் அருளிச்செய்த ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவத்தில்
நூற்பத்தோராவது ச்லோகத்தில் பராங்குசாத்யா: ப்ரதமே புமாழ்ஸோ
நிஷேதிவாப்ஸோ தச மாம் தயேரந் என்றுள்ளது. சந்திர புஷ்கரிணி
யின் கீழ்த்திசையில் ஆழ்வார்கள் பதின்மரும் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு
எழுந்தருளியிருப்பதாக இதனால் நன்கு விளங்குகின்றது. ஆகவே ஆயிர
மாணுகெட்டு முன்னமே ஸ்ரீரங்கம் கோவிலில் ஆழ்வார்கள் ப்ரதிஷ்டை
பெற்றார்களென்பது பேர்க்குவும் பேராழபடியுள்ளது. தீழே நாம்விருவாக

நிருபணம் செய்தபடி அர்ச்சாவதார வேதமாகிய திவ்யப்ரபந்தங்களுக்கே ஏற்றமானது பற்றியே விஷ்ணுவாலயங்களில் ஆழ்வார்களுக்கு இவ்வளவு வைபவம் அமைந்ததென்பதில் ஐயமில்லை.

7. பெரியார்கள் ஆழ்வார்களின் பாடல் பெருத விஷ்ணு கோவில்களில் பிரவேசிக்கத் தயங்குவது போலவே, ஆழ்வார்களின் விக்ரஹப்ரதிஷ்டையும் திவ்யப்ரபந்தாநுஸந்தானமுமில்லாத கோவில்களில் பிரவேசிக்கவும் தயங்குவார்கள். ஆழ்வார்களின் ஸ்ரீஸூக்திகளில் பிரவேசமில்லாதவர்களுக்கு மோக்ஷமே கிடையாதென்பதை ஸ்ரீமத் வேதாந்தவாசிரியர் பாதுகாஸஹஸ்ரத்தில் கூசாது கூறுகின்றார். ஒரு ச்லோகமே இங்கெடுத்துக் காட்டுகின்றேன், *தர்மிடோபநிஷந்திவேச குந்யாநபிலக்ஷ்மீரமனாய ரோசயிஷ்யந்* என்பது. இந்த ச்லோகத்தின் தாற்பரியமென்னவென்றால், ஆழ்வார் ஸ்ரீஸூக்திகளில் பிரவேசபாக்யமில்லாதவர்களைத் திருவுள்ளம் பற்றுவதில்லையென்று எம்பெருமான் விரதம் கொண்டிருப்பவனும். இப்படி யிருந்துவிட்டால் இவ்வுலகில் பலபல பேர்கள் எம்பெருமானுடைய திருவுள்ள வுகப்பை இழந்தே போகவேண்டிவரும். ஏனென்றால், ஆழ்வார் ஸ்ரீஸூக்திகள் தமிழ் பாஷையில் அவதரித்திருப்பதாலும் அந்தப் பாஷையை அறியாதவர்களே உலகில் அதிக ஸங்க்ஷயமாக இருப்பதாலும் அவர்களெல்லாரும் எம்பெருமானுடைய திருவுள்ள வுகப்பைப் பெறுவதற்கு ப்ரஸக்தியில்லையாய் விடுகிறது. உலகில் ஒருவர் தப்பாமல் எல்லாருமே எம்பெருமானுடைய இன்னருளுக்கிலக்காகி உய்வு பெறவேண்டுமென்று விசாலமான திருவுள்ளங்கொண்ட நம்மாழ்வார் ஒரு உபாயம் செய்தாராம். அவர் பகவாநுடைய பாதுகையில் ஆவேசித்து, சடகோபனென்றும் சடாரியென்றும் தம்முடைய திருநாமத்தையே பாதுகைக்கு ஆக்கி, பெருமானருகே வருகிற எல்லாருடைய தலையிலும் ஏறி வீற்றிருந்து, இவ்வழியினாலே எல்லாரும் ஒருவாறு ஆழ்வார் ஸம்பந்தம் பெற்றவர்களாகி உஜ்ஜீவிக்கும்படி செய்துவிட்டாராம். இப்படி யருளிச் செய்தவர் வேதாந்தவாசிரியர். இதனால், ஏதேனுமொரு விதமாக ஆழ்வாருடைய ஸர்பந்தம் பெற்றவர்களுக்கே ஸத்கதியுண்டென்றும் அது பெருதவர்களுக்கு ஸத்கதி கிடையாதென்றும் ஸ்ரீவைஷ்ணவ பரமாசார்யர்களின் ஸித்தாந்தம் கல்வெட்டாக இருந்ததென்று யாரும் காணலாம். எம்பெருமானுடைய திருவடி நிலைக்கு ஆழ்வார் திருநாமமன்றோவுள்ளது,

8. இப்படி ஆழ்வார்களாலும் ஆழ்வார் ஸ்ரீஸூக்திகளாலுமே மேன்மை பெற்ற விஷ்ணுவாலயங்களில் தர்மபரிபாலனம் செய்யும்திகார பதவியை ஆளுமவர்கள் முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டிய விஷயம் எது வென்பதை இனி நாம் விவரிக்கவேண்டிய அவசியமுளதோ? ஆழ்வார்களின் திருநாஷத்ரபரிபாலனதிகள் செவ்வனே நடைபெறுகின்றனவா? என்பதையே முக்கியமாக முன்னம் கவனிக்கவேண்டும். அவ்வாழ்வார்களின் ஸ்ரீஸூக்திகளை ஒதுமதிகாரம்பெற்ற பெரியார்களைப் புரஸ்கரிக்க வேண்டிய முறைகளில் வழுவுவான்றும் நேராதபடி கவனித்துக்கொள்ள வேண்டியதும் மற்றொன்று. இப்போது விஷ்ணுவாலயங்களில் பெரும்பாலும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களல்லாத ஸ்மார்த்தர்களும் மாத்வர்களும் எக்ஸிக்யூடிவ் டிரஸ்டி பதவியில் நியமனம் பெறுகிறார்கள். உண்மையில் இவர்கள் விஷ்ணுத்வேஷ மற்றவர்களாயும் விஷ்ணு பக்தியுத்தர்களாயுமிருப்பதால் விஷ்ணுவாலயங்களில் தர்ம பரிபாலக பதவிக்கு உரியவர்களேயாவர். ஆனால் இவர்கள் தங்களுடைய உரிமையை முழுது முணர்ந்து செவ்வனே செலுத்துதல்வேண்டும். ஆழ்வார்களிடத்திலும் ஆழ்வார் ஸ்ரீஸூக்திகளிடத்திலும் ஸ்ரீஸூக்திவல்லவர்களிடத்திலும் இவர்களுக்கு ஸ்வத: பக்தியிருக்கக் காரணமில்லை. ஆனாலும் ஆலய தர்ம பரிபாலனஞ்செய்ய சம்பளம்பெற்று வந்துவிட்டபடியால் அந்தந்த ஆலயங்களின் நிபந்தனைகளுக்குப் பணிந்து ஒழுங்கான முறையில் நடக்க வேண்டியது கடமையாகும். ஒரு பெண் ஒருவர்க்கு இரண்டாவது மனைவியாக வாழ்க்கைப்படுகிறாள். இறந்துபோன மூத்தமனைவிக்குச்: சிலமக்கள் இருந்தால் அந்த ப்ரஜைகளின் போஷணையும் இப்பெண்ணுக்கே கடமையாகிறது. உண்மையில் அந்த ப்ரஜைகளிடத்தில் இப்பெண்ணுக்கு அன்புநிலை அஸம்பாவிதமானாலும் கைப்பிடித்த கணவனது முகமர்ச் சிக்காக அந்த ப்ரஜைகளிடத்தில் மிக்க அன்புகாட்டிக் கணவனோடொப்ப அக்குழந்தைகளையும் போஷித்து நல்ல புகழ் பெறுகின்றாள். அதே முறைமையை இங்கும் ஆவாஹனம் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

9. பிரமாணிகர்களாய் கம்பீரப்ரக்ருதி வாய்ந்தவர்கள் தாத ஏற்றுக்கொண்ட பதவியைச் சிறிதும் பழிப்புக்கிடமில்லாதபடியே யசஸ்கரமாக நடத்திக்கொண்டு வருகின்றார்கள். ஒரு நிதர்சனம் காட்டுகிறோம். ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கே அஸாதாரணமான திவ்யப்ரபநம்

பாராயணம் முதலிய சில விஷயங்களில் வழக்குகள் உண்டாகி நியாயாலயங்களுக்குப்போக நேர்ந்திருக்கிறது. முன்ஸ்பீகோர்ட் ஜில்லாகோர்ட் ஹைகோர்ட் .. என்னப்படுகிற எல்லாநீதிமன்றங்களிலுமே ஷி வழக்குகள் சென்றிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு நீதிமன்றத்திலும் வழக்குகளைப் பரிஷ்காரம் செய்தவர்கள் பெரும்பாலும் ஸ்ரீவைஷ்ணவரல்லாதாரும் பிராமணரல்லாதாரும். அவர்களெல்லார்க்கும் திவ்யப்ரபந்தங்களில் அப்ரதிபத்தியும் விப்ரதிபத்தியும் பரிபூர்ணமாகவுண்டு கோவில்களில் திவ்யப்ரபந்த பாராயணங்களை அறவே நீக்கிவிடவேண்டுமென்கிற அபிப்ராயமுடையாரது வகுப்பில் சேர்ந்தவர்களே அவர்கள் பெரும்பாலும். ஆயினும், நீதிபதிஸ்தானத்தை வலிக்கின்ற நாம் நியாயப்பழுதாக நடந்து கொள்வது கூடாது என்கிற தருமத்திற்குத் கட்டுப்பட்டே அவர்கள் திவ்யப்ரபந்தங்களுக்கு விஷ்ணுவாலயங்களிலுண்டான கௌரவத்தைச் சிறிதும் போக்காமல் அநாதியான வழக்கங்களை உண்மையான ரிகார்டுகளினாலும் பல முகாந்தரங்களிலும் தெரிந்துகொண்டு நீதி நன்னெறியையே செலுத்தியுள்ளார்கள். திவ்யப்ரபந்த பாராயண விஷயமாககோர்ட்டுகளில் வழக்கு உண்டாகப்பெருத விஷ்ணுவாலயங்கள் சிலசிலவேயாகும். உண்டான வழக்குகளைத் தீர்த்தவர்கள் ஸ்மார்த்ததர்களும் மாத்வர்களும் ஹலினர்களும் யவனர்களும் கிறிஸ்துவர்களும் பெரும்பாலுமாவர். அவர்கள் தங்களுடைய சொந்தக் கொள்கைக்கு மதிப்புகொடுத்து நீதி நன்னெறியில் நின்று விடக்கூடாதுமென்கிற எழுதியிருந்தார்களாகில் திவ்யப்ரபந்தங்கள் மறைந்தே போயிருக்கும். அவ்வதிகாரிகள் யாவரும் திவ்யப்ரபந்தமே அர்ச்சாவதார வேதமென்கிற உண்மையை உள்ளபடி உணரப்பெற்று எள்ளவும் நியாயவிபரீதம் செய்யாமல், தங்களுடைய சொந்தக் கொள்கையை வெகுதூரத்தில் விலக்கி உண்மையான நீதிபதிகளாய் நடந்துகொள்ளவே தான் திவ்யதேசங்களில் திவ்ய ஸலுகளின் பெருமைகளும் திவ்யப்ரபந்தங்களின் பெருமைகளும் "படிக்குப்பாதி" என்கிற முறையிலாவது விளங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன.

10. அப்படிப்பட்ட ஆலயங்களுக்கு தர்ம நிர்வாஹர்களாய் நியமிக்கப்பட்டுவந்து வேலை பார்க்கின்ற டிரஸ்டிகளும் அந்த நியாயத்திற்குக் கட்டுப்பட்டு அந்தப் பெருமைகளுக்குச் சிறிதும் குறை ஏற்படாத வகு தர்ம பரிபாலனஞ் செய்துபோகவேண்டியதே கடைமயாகும்.

11. திவ்ய தேசங்களுக்கு மிக முக்கியமான திவ்யப் பரபந்த பாராயணம் ஆங்காங்கு மலினமாகி வருகின்றது. உபபத்தி குறைவான தேவஸ்தானங்களில் எது எப்படி நடந்தாலும் விசாரமில்லை. நல்ல உபபத்தியுள்ள ஸன்னிதிகளில் விசேஷ காலங்களில் ஆயிரக்கணக்கில் செலவு செய்து நாதஸ்வரக் கச்சேரியென்றும், பாட்டுக் கச்சேரியென்றும் நடத்தி வீண் டம்பங்கள் செய்யப்பார்க்கிற அதிகாரிகள் “விஷ்ணுவர்ல யங்களுக்கு முக்கியமான சிறப்பு திவ்யப் பரபந்த பாராயணமாயிற்றே, அதனையன்றோ நாம் முதன் முதலாகக் கவனிக்கவேண்டும், அந்த ஸம்ருத்திக்குப் பிறகல்லவோ மற்ற ஸம்ருத்திகளைப் பார்க்கவேண்டும்” என்று சிறிதும் நினையாமல் அதை அடியோடு மறந்து, பாமரலெளகிகர்கள் தலையாட்டுவதற்கு வேண்டிய வழிகளில் வீணான டம்பச் செலவுகளைச் செய்துவருகிறார்களேயென்கிற பரிதாபமே முக்கியமாக இந்த வியாஸமெழுதத் தூண்டிற்று.

12. சில திவ்ய தேசங்களில் வந்து சேருகிற டிரஸ்டிகள். கீழே நாம் விரிவாக விவரித்த நீதிகளிலே சிறிதும் மதி செலுத்தாமல், தங்களுடைய இயற்கைக் கொள்கைக்கே மதிப்பு கொடுத்து “திவ்யப் பரபந்த மென்பது தமிழ்ப்பாட்டுத்தானே” என்று ஸாமான்யமாக நினைத்து அதனிடத்திலும் அதையோதுமவர்களிடத்திலும் அநாத்ரம் காட்டுமதுகண்டு அவர்களுக்கு உண்மையான தமிழவேதப் பெருமையைக் காட்ட வேண்டியும் இந்த வியாஸம் எழுதப்புகுந்தது. திவ்ய தேசங்களுக்குக் கீழே விவரித்த பெருமைகள் தவிர மற்றொரு பெருமையும் இங்குத் தெரிவிக்கிறோம். ஆங்காங்கு கோவில்களில் எம்பெருமான்களுக்கு வழங்கி வரும் திருநாமங்கள் பெரும்பாலும் ஆழ்வார்களின் திருவாக்கிலிருந்து அவதரித்தவைகளே அன்றுதொடங்கி ஆதரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஒரே பெருமானை (திருக்குடந்தையில்) ஆராவமுதே! என்று ஆழ்வார் விளித்தார். இந்தத் திருநாமம் ஆழ்வார் ஸ்ரீஸூக்தி தவிர வேறெங்குங் கிடையாது. இதுவே அந்த புகவானுக்கு உகப்பாகி இதை ஸம்ஸ்க்ருதப்படுத்தி அபர்யாப்தாம்ருதமென்கிறார்கள். ஆழ்வார் நாகைப்பட்டணமென்கிற திருநாகைக்கு எழுந்தருளி அவ்வூர்ப்பெருமானுடைய அழகிலேயேடுபட்டு “அக்சோவொருவர் அழகியவா! என்று ஒருகாலக்கு ஒன்பதின்மூன்று சொன்னார், இதைக்கொண்டே அப்பெருமானுக்கு ஸௌந்தர்யராஜனென்று திருநாமமிட்டனர். ஆழ்வார் திருப்புக்குழி

யெம்பெருமானைப் பாடுகையில் “புட்குழியெம் போரேற்றை” என்றார்; போரேறு என்கிற தமிழ்த் திருநாமத்தையே வடமொழியில் ஸமரபுங்கவ; என்றுக்கினர். மலையாளத்தில் திருச்சிற்றூறு என்கிற திவ்ய தேசத்தில் சென்று பெருமாள் திருநாமம் என்னவென்று போத்திகளைக் கேட்டால் “இமையவரப்பென்னப்பன்” என்று உங்கள் ஆழ்வார்கள் பாடின திருநாமந்தான் என்கிறார்கள். திருக்கண்ணமங்கையிற்சென்று பெருமாள் திருநாமமென்னவென்று கேட்டால் “ப்ருஹத்பஹிஸ்ஸிந்து நாதன்” என்கிறார்கள். பெரும்புறக்கடலை என்று திருமங்கையாழ்வார் திருவாக்கில் வந்ததையே வடமொழிப்படுத்திவிட்டார்கள். இந்த வகையில் தெரிவிக்கவேண்டிய விசேஷங்கள் பலபலவுண்டு. நம் தேவப் பெருமானுக்கு வழங்கிவரும் பேரருளாளனென்னுந் திருநாமமும் ஆழ்வார் திருவாக்கில் வந்ததுபற்றியே கொள்ளப்பட்டது.

13. ப்ரஸங்காத், காஞ்சீபுரம் ஸ்ரீ தேவராஜ ஸ்வாமி தேவஸ்தானத்தைப்பற்றிச் சிறிது பேசுகிறோம். இந்த தேவஸ்தானத்தில் சில காலம் ஏகதேசமாக தர்ம கர்த்ரு பதவியை வஹித்து வந்த தாதாசார்ய வம்சஸ்தர்கள் தர்ம பரிபாலனங்களை ஒழுங்குபாடாகச் செய்வதில்லையென்றும் அவர்களை விலக்கி நியாயம் செலுத்தவேண்டுமென்றும் சுமார் 70 வருஷங்களுக்குமுன் வியவஹாரம் (ஸ்கீம்கேஸ்) ஆரம்பமாயிற்று. அது 65 வருஷங்களுக்கு முன் சென்னை ஹைகோர்ட்டாரவர்களால் ஒரு வாறு முடிவு செய்யப்பட்டது. எங்ஙனையென்னில், தாதாசார்ய வம்சஸ்தர்களில் ஐந்துபேர்கள் தர்மகர்த்தாக்களாயிருக்க வேண்டுமென்றும் ஒவ்வொரு வருஷத்தில் ஒவ்வொருவர் எக்ஸிக்யூடிவ் ருஸ்டியா, இருந்து அதிகாரம் செலுத்திவர வேண்டியதென்றும், இவர்கள் அநீதியாக நடந்துகொண்டால் அதைப் பரிசீலனை செய்து நியாயம் செலுத்துவதற்காக இவர்களுக்கு மேல் ஒரு ஸூப்பர்விஷன் போர்டு இருக்க வேண்டியதென்றும், அந்த போர்டில் ஒரு தென்கலை ஸ்ரீவைஷ்ணவர், (தாதாசார்யரல்லாத) ஒரு வடகலை ஸ்ரீ வைஷ்ணவர், ஸ்ரீ வைஷ்ணவரல்லாத ஒரு ப்ராஹ்மணர் ஆக மூவர் அதிகாரிகளாக இருந்து தணிக்கை செய்யவேண்டியதென்றும், அவசியம் நேருங்காலங்களிவ இந்த ஸ்கீமை மரபுதல் (மாடிபிகேஷன்) செய்யலாமென்றும் முடிக்கப்பட்டது. அவ்விதமாகவே சுமார் பதினைந்து வருஷகாலம் நடந்து வந்தது.

14. அதிலும் தரும நிர்வாஹங்கள் மிகவும் சீர்கேடாகவேயிருந்ததனால் மறுபடியும் ஸ்கீம் மாடிகேஷன் செய்யப்படவேண்டுமென்று (தென்கலை ஸம்பந்தாயஸ்தர்களால்) வியாஜ்ஜியம் தொடுக்கப்பட்டது. அப்போது சுமார் பத்து வருஷங்களில் ஷெ தாதாசார்ய வம்சஸ்த தர்ம கர்த்தாக்கள் அறவே விலக்கப்பட்டு ஸ்மார்த்த ப்ராஹ்மணரொருவர் ரிஸீவராக ஜில்லா கோர்ட்டாரால் நியமிக்கப்பெற்று தேவஸ்தான பரிபாலனம் நடந்து வந்தது. அந்த வியவஹாரமானது விசேஷபலனைப் பெறுவியாமலே முடிந்துவிட்டதனால் மறுபடியும் ஷெ தாதாசார்ய வம்சஸ்தர்களே ஐந்து பேர்கள் தர்மகர்த்தர்களாக இருந்துவர நேர்ந்தது. வாதிகளான தென்கலையார்களால் சென்னை ஹைகோர்ட்டில் அப்பீல் செய்துகொள்ளப்பட்டிருந்தது. அந்த அப்பீல் (A. S. 175 of 1939) 17-1-1941 தேதியில் கனம் ஜட்ஜ் வார்ட்ஸ்வொர்த் துரையவர்களாலும் ப்ராஹ்மணீ கனம் ஜட்ஜ் பதஞ்சலிசாஸ்திரியவர்களாலும் பரிஷ்காரமாக முடிவு செய்யப்பட்டது. இந்த முடிவின் ஸாராம்சங்களை மேலே விளக்கிக் காட்டுகிறோம்.

15. ஷெ தாதாசாரியர்களுக்குண்டான இந்த தர்மகர்த்தருத்வஹக்கானது பரம்பரை மிராசா? அன்று? என்கிற ஒரு வியாஜ்ஜியமும் (O S 8 of 1940) தனிப்பட நடந்தது. பரம்பரை மிராசுதான் என்று முன்னம் ஜில்லா கோர்ட்டில் முடிந்திருந்தது. அதன்பேரில் தென்கலையார் ஹைகோர்ட்டில் அப்பீல் செய்துகொள்ள, பரம்பரை மிராசு அல்ல என்று தீர்மானிக்கப்பட்டுக் கீழ்க்கோர்ட்டுத் தீர்ப்பு வலிதாக மறுக்கப்பட்டது.

16. கடைசியான முடிவு என்னவென்றால்; ஸ்ரீ வைஷ்ணவரல்லாத ஒரு ப்ராஹ்மணர் (ஸ்மார்த்தர் அல்லது மாத்வர்) ஸர்வாதிகார ஸம்பந்தநரான மானேஜிங் டிரஸ்டியாக சம்பளத்தில் நியமிக்கப்படவேண்டும். தேவஸ்தான ஸம்பந்தமான லௌகிக வைதீக ஸகல அதிகாரங்களும் அவரொருவர்க்கே அதீனம். தாதாசார்ய வம்சஸ்தர்களில் கீழண்டை வகுப்பிலும் மேலண்டை வகுப்பிலுமாக இரண்டு பேர்கள் ஒரு விதமான (அதிகாரமுமின்றிக் கே நாமமாத்ரமான) (ஹானரரி) டிரஸ்டிகளாக இருக்கவேண்டியது. மானேஜிங் டிரஸ்டியின் நடவடிக்கைகளின் மீது தணிக்கை பார்க்கவேண்டிய அதிகாரம் முழுவதும் ரிஸிஜியஸ்

எண்டோமெண்டு போர்டைச் சேர்ந்தது. ஷெ ஸ்கீம் கேஸ் அப்பீல் வாதிக்காளா (அடியேன்) ஸ்ரீ காஞ்சி. P. B. அண்ணங்கராசாரியர் முதலான (ஏழு) தென்குலையார்களுக்கு கோர்ட்டு காஸ்டு சுமார் ரூ. 450 வரையில் தேவஸ்தானத்திலிருந்து செலுத்தவேண்டியது என்பது தீர்ப்பின் ஸாராம்சம்.

17. ஷெ தீர்ப்பை கோர்ட்டார் வெளியிட்டவனில், அப்போது தர்மகர்த்தாக்களாக இருந்து வந்த தாதாசாரியர்கள் “நாளது வைகாசி மாதத்தில் நடைபெற வேண்டிய ப்ரஹ்மோத்ஸவம் வரையில் நாங்களே யிருந்து அனுபவித்துவிட்டு உடனே விலகிப்போய் விடுகிறோம்; கோர்ட்டார் தயவுசெய்து அந்தப்படிக்கு உத்தரவு அளிக்கவேணும்” என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். அதைக்கோர்ட்டார் சிறிதும் அநுமதிக்கவில்லை. “நாளது மார்க்சு மாதம் 17-க்குள் இந்த ஆர்டர் ஆசாரத்திற்கு வர வேண்டியது அவசியம்” என்று முடிவு செய்திட்டார்கள். அப்படியே அன்று முதலாகவே ஆசாரத்திற்கு வந்துவிட்டது.

18. பகவத் ஸந்நிதியில் தர்மகர்த்தாக்கள் என்கிற பதனிகிடைப்பது ஸாமான்யமல்ல. ஜந்மாந்தர ஸஹஸ்ர நற்றவப்பயன் என்னவேணும். அப்படி ஆலப்ய லாபமான பதவியைப் பெற்றவர்கள் உண்மையில் தர்மகர்த்தாக்களாகவே இருந்து வந்தால் ஒரு பங்கமுமடையாமல் நீடுழி வாழ்வார்களென்பதில் ஐயமில்லை. தர்மகர்த்தாக்களாக நியமிக்கப் பட்டு வந்து சேர்ந்த அன்றைக்கே தர்மஹர்த்தாக்களாகத் துணியுமவர்களைப்பற்றி நாம் இங்குத் தெரிவிக்கவேண்டியது என்ன இருக்கிறது? ஸ்ரீ காஞ்சி ராதராஜன் தேவஸ்தானமானது பலவகையிலும் ப்ரஸித்தி பெற்றது. இதற்கு நி:ரான திவ்ய தேசம் வேறென்றில்லையென்றே சொல்லலாம். இப்படிப்பட்ட திவ்யதேசத்தில் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஆலயங்களுக்கு உரிய லக்ஷணங்கள் நெடுநூலாக மி:வும் பங்கமடைந்திருந்தன. ஆழ்வார்களுக்கு திருநகைத்திரங்கள் கொண்டாடுவதும், பகல் பத்து, இராப்பத்து என்கிற அத்யயனோத்ஸவத்தை விபவமாக நடத்துவதும் முதலியவை விஷ்ணுவாலயங்களுக்கு விசேஷ லக்ஷணங்கள் என்பது நாம் சொல்லவேண்டுமோ? ஆழ்வார்கள் இருக்குமிடம் தெரியாமல் மூலையிலொடுக்கி வைத்திட்டு, அவர்களுடைய ஸந்நிதிகளின் வாசல்களில் மண் சுவரெழுப்பி முள்ளடைத்து --- இப்படியாகச் செய்து வைத்திருந்தார்கள் முன்னோ யிருந்த டிரஸ்டிகள்.

கோஷ்டியின் பெருமைகளோ, ஆழ்வாராசார்யோத்ஸவ பரிபாலன வைபவங்களோ எல்லாம் ஒரு வகுப்பினருடைய பெருமையாகவே யிருக்கின்றனவென்கிற நிர்வேதத்தினால் தேவாலய லக்ஷணங்களையெல்லாம் சீர்குலைத்து நடத்தி வந்தார்கள். மணவாளமாமுனிகளில்லாமல் அத்யய னோத்ஸவம் நடத்தக்கூடாதென்கிற நியாயாலயத்தீர்ப்பு இருந்ததனாலே அறுபெருமபது வருஷகாலம் அத்யயனோத்ஸவத்தையே அடியோடு அடக்கியிருந்தார்கள். இப்படிப்பட்ட சில்லிஷ்டங்கள் பன்னியுரைக்குங் கால் பாரதமாம்.

19. ஆகியில் தாதாசார்ய வம்சத்தவர்களுக்கு ஏற் றப் பெருமை களெல்லாம் மணவாளமாமுனிகளிடத்தில் பக்தி ஸம்பத்தினாலேயே என் பது அவர்களின் உள்ளமுணர்ந்த உண்மை. என்றைக்கு இவர்கள் மணவாளமாமுனிகளிடத்தில் பணக்கொண்டு நடக்க ஆரம்பித்தார்களோ அன்றைக்கே இவர்களுடைய ஸ்ரீ ஸூயிக்கத் தொடங்கிற்று. ஸ்ரீபெரும் பூதூர் எப்பெருமானார் ஸந்திதியில் இவர்களுக்கு எப்படிப்பட்ட மரி யாதைகள் இருந்தன! காஞ்சி ஷேத்ரித்து ஸ்கல தேவாலயங்களிலும் எப்படிப்பட்ட மரியாதைகள் இருந்தன! அந்தோ! எல்லாமழிந்தன. இவ் வளவுக்கும் யாது காரணமென்பதை ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களல்லாத(ஸ்மார்த் தர்களான) மத்யஸ்த அதிகாரிகள் உள்ள டியே கண்டறிந்து கிலாசாஸ நம்போல் எழுதிவைத்திருக்கின்றார்கள். ஸ்ரீபெரும்பூதூர் ஸந்தி தி விஷயமாக ஹைகோர்ட்டார் அவதரிப்பித் த ஜட்ஜ்மெண்டில் சிறந்த ஆராய்ச்சியுடன் அழுத்தமாக எழுதிவைத்திருக்கிற வாசம் அச்சாகி வெளிவந்துள்ளது. மேலே நாம் எழுதியுள்ளதுதான் அதில் ஸாரமாக வும் வியத்தமாகவுமுள்ளது.

20. தேவப் பெருமாள் ஸன்னிதியை ஆண்டுவிந்த பழைய டிரஸ்டி கள் ஷே. ஸன்னிதியில் மணவாள மாமுனிகளுக்கும் மற்றுமுள்ள ஆழ்வா ராசாரியர்களுக்கும் இழைத்த தீங்குகள் உண்மையாகவே ராமாயணமும் பாரதமும் போன்றவை. அவை பல புத்தகங்கள் மூலமாக வெளிவந்து யிருக்கின்றன. கோர்ட்டு ரிகார்டுகளிலும் ஏறிக்கிடக்கின்றன. அப் படிப்பட்ட தீங்குகள் அற்றொழியவேனுமென்றே இந்த 'தேவஸ்கானத் தில் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களல்லாத பிராமணர்கள் அதிபாரம் செலுத்தும் டிரஸ்டியாக நியமிக்கப்பட்டார்கள். 17-3-41 தேதி முதலாக மேலே

Released by Maran's Dog, Toronto, Canada

குறித்த பிராமணர்களின் அதிகாரத்திலேயே இந்த தேவஸ்தான நிர்வாகம் நடைபெற்று வருகின்றது. ஆழ்வாராயர்களின் திருநஷத்ரோத்ஸவ பரிபாலனங்களும் அத்யயநோத்ஸவமும் மணவாளமாமுனிகளின் திருநஷத்ரோத்ஸவமும் இந்த தேவஸ்தானத்தில் பல வருஷங்களாகவே நிறுத்தப்பட்டு அதுவே ஒரு மாமூலாக வந்திருந்தபடியால் மத்யஸ்தர்களான புது டிரஸ்டிகள் நியமிக்கப்பட்டுங்கூட அநாதிமாமூல்படி உத்ஸவாதிகளை நடத்த ஸௌகரியமில்லாமல் போகவே அவை சளுக்காகத் தனி வியாஜ்ஜியங்கள் நடத்தி அநாதி மாமூல்கள் அநேகமாகப் புதுப்பிக்கப்பட்டன. அவை சில வருஷ காலமாகவே ஒழுங்காக நடந்து வருகின்றன. அவை நடக்க ஆரம்பித்த பிறகுதான் இந்த தேவஸ்தானத்தை விஷ்ணுவாலயமென்று சிறப்பித்துச் சொல்ல அவகாசமுண்டாயிற்று. ப்ரஹ்மஸ்ரீ S. நரஸிம்ஹய்யரவர்களென்பவர் இவ்வாலயத்தில் சில வருஷங்கள் எக்ஸிகியூடிவ் டிரஸ்டியாயிருந்து நல்ல புகழ்பெற்றார். ஆத்மஸ்துதி பரநிந்தை முதலான தீயகுணங்கள் அவரிடம் இடம் பெருமலிருந்தன. ஸ்கல பக்தர்களும் அவரையே அடிக்கடி நினைக்கிறார்கள்.

Released by Maran's Dog, Toronto, Canada

21: தேவப்பெருமாள் தேவஸ்தானத்தில் அநாதியாக நடைபெற்றுவரும் காரியங்களுள்ளும் துவ்ய ப்ரபந்த கோஷ்டிக்கு ஆதிக்கங்கொடுத்தே நடந்து வருகின்றன வென்பதையும் சிறிது முதலிக்கிறோம். வைகாசி மாதத்தில் நடைபெறும் வஸந்தோத்ஸவம் ஏழு நாட்களிலும் தேவஸ்தான திட்டமாக வஸந்தமும் சந்தனமும் விறியோகம் செய்வது வழக்கம். பெருமாள் ஸன்னிதி விதி யெழுந்தருளித் திரும்புகையில் திருவடி ஸன்னிதி வாசலில் துவ்ய ப்ரபந்த கோஷ்டி தொடங்கும் போதுதான் அவை விறியோகஞ் செய்வது நாளைக்கும் வழக்கம். இங்ஙனே பலபல விஷயங்கள் தெரிவிக்கவேண்டியவையுண்டு.

Released by Maran's Dog, Toronto, Canada

22: தாதாசாரியர்களின் மூலபுருஷர்கள் ஆதியில் தென்கலையார்களாகவே இருந்தனரென்பதற்குப் பல சான்றுகள் உள்ளன. அவை நம்மால் வெளியிடப்பட்டுமிருக்கின்றன. இசனால்தான் இவர்களுக்கு இத்தேவஸ்தானத்திலும் இத்தகைய வேறு சில தேவஸ்நானங்களிலும் முக்கியமான சில மரியாதைகள் இருந்தன. இரங்கள் கலை மாறினபிறகும் கூட பலவாண்டுகள் கோவில்மாழைபடியேதங்கள் சொந்த திருஹங்களிலும், கபாசப சந்தர்ப்பங்களில் மணவாளமாமுனிகளின் தலையினையே ரகசித்து வந்தார்கள் என்பது கோர்ட்டு ரிகார்டுகளினால் விளங்குப்து இறையொட்டியே இவர்களுக்கு ஸ்ரீ தேவராஜஸ்வாமி தேவஸ்தானத்தில் தர்மகரீதருத்வம் ஏற்பட எம்பெருமான் சங்கற்பித்தான். ஆனால் இவர்கள் ஸஹவாஸ தோஷத்தினால் இக்கோயிலில் ஆழ்வார்கள் வந்ததி விஷயத்திலும்

Released by Maran's Dog, Toronto, Canada

அருளிச்செயல் அநுஸந்தான விஷயத்திலும் பலவித அபசாரங்கள் பட்ட ஆரம்பித்ததினாலுந்து இவர்களுடைய ஸ்ரீயானது குறையத் தொடங்கிக் கடைசியில் தேவஸ்தான முழு நிர்வாஹமும் பொது ப்ராஸம் மணர்களின் கைக்கு மாறியது.

23. வடகலையார்களுக்குப் பொதுவாக ஆழ்வார்களிடத்திலும் அருளிச்செயல் விஷயத்திலும் ப்ரதிபத்தி கிடையாதென்பது கோர்ட்டு தீர்ப்புகளினால் விளங்கக் கூடிய விஷயம். திருப்பதி அத்யாபக வியாஜ்ஜியத்தில் (1947—I M.L.T. Page 159) இதைப் பிரிவினாக்களின்ஸில் கனம் ஜட்ஜிகள் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இதற்கு முன்னமேயே. 1875ல் செங்கல்பட்டு ஜில்லா கலெக்டராகவிருந்த M. Crole என்னும் துரையால் எழுதப்பட்ட ஒரு புத்தகத்தில் (Chingleput District Manual) இதைக் காணலாம் வடகலையார்களில் சிறந்த படிப்பாளியாகவிருந்து சிறு வருஷங் ள் ஹைகோர்ட்டு ஜட்ஜாகவுமிருந்த ஸ்ரீ V. V. ஸ்ரீனிவாஸய்யங்கார், 22—7—1938ல் வெளிவந்த சுதேசமித் திரன் பத்திரிகையில் வடகலையார்களுக்கு ஆழ்வார்களிடத்திலும் திவ்ய ப்ரபந்தங்கள் விஷயத்திலும் ப்ரதிபத்தியில்லாமலிருப்பது சோதனியம்; இதில் இவர்கள் இனிமேலாவது ச்ரத்தை கொள்ளவேண்டும் என்று எழுதியுள்ளார். ஆயினும் செங்கல்பட்டு ஜில்லா கோர்ட்டில் நடந்த (O. S. No. 7 of 1945) ஒரு வியாஜ்ஜியத்தில், காஞ்சீபுரம் வடகலையார்களுள் தற்கால தலைவர்களாய் விளங்கும் ஸ்ரீ R. வரத தாதாசாரியரும் ஸ்ரீ P. ஸுதர்சன தாதாசாரியரும், ஆழ்வார்களின் தமிழ்ப் பிரபந்தங்கள் ஸ்திரீகளுக்கும் சூத்திரர்களுக்குமே உரியன வென்று கை கூசாமல் ப்ரமாணம் செய்துள்ளனர். இதை எடுத்துக்காட்டி, சமீபத்தில் நடந்த ஒரு வியாஜ்ஜியத்தில் (O. S. No 30 of 1956) செங்கல்பட்டு சப் ஜட்ஜி (ஜட்ஜ்மெண்டு பாரா 20ல்) தமது மனதுக் கெட்டியவரையில் வடகலையார்கள் தமிழ்ப் பிரபந்தங்களை ஸேவிக் உள்ஹுர ருசி கொண்டிரார்களென்று எழுதியுள்ளார். இத்தகைய சான்றுகளினால், திவ்ய ப்ரபந்தங்களில் பாடல் பெற்றுள்ள பெருமையினாலேயே திவ்ய தேசங்கள் என்று விளங்கும் கோயில்களுக்கும் வடகலையார்களுக்கும் இடையில் எவ்வளவு தூரமுள்ள தென்பதை மத்தியஸ்தர்கள் அறியலாம். தாதாசாரியர்கள் இதர தீவிர வடகலையார்களுடன் சேர்ந்துகொண்டு ஆழ்வார்களிடத்திலும் அருளிச்செயல் விஷயத்திலும், முக்கியமாக இவைகளை மிகமிக விளங்கச் செய்த மணவாளமாமுனிகள் விஷயத்திலும் அபரிமித அபசாரங்கள் பட்டதின் காரணத்தினாலேயே

தேவஸ்தான நிர்வாஹத்தை 'மீழ்ச்சும்படி எம்பெருமான் ஸங்கல்பித் துள்ளான் என்பதை நாம் பலதடவை சொன்னாலும் புறருக்தியாகாது.

24. இந்த வியாஸத்தை இப்போது ஒருவாறு உபஸம்ஹரிக்கிறேன். பலவகையிலும் சிறப்புப்பெற்ற இந்த தேவராஜஸ்வாமி தேவஸ்தானம் கலா வைஷம்ய ப்ரயுக்தமான கலஹமொன்று மட்டும் இடம் பெருகிருந்தால் இதுதான் பூலோக வைகுண்டமென்னத்தகும். தேவப்பெருமான் அவதரிக்கும் போதே கலஹந்தான் முற் ட்டதென்று புராணம் பகர்கின்றது. அது இப்படியும் அநுவர்த்திக்க வேணுமா? லீலா விபூதியில் இதுவுமொரு லீலை போலும் பேரருளாளனுக்கு. சிங்கம் புலி கரடி சிறுத்தை முதலிய மிகக் கொடிய மிருகங்களோடும் அவலீலையாகப் பழகி வாழ்கின்றவர்களைப் பார்க்கிறோம். ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் கலந்து பழகி வாழமுடியவில்லை யென்றால் இதனிலும் மிக்க துர்தசையுண்டோ வைணவமதத்திற்கு? இந்த தேவஸ்தானத்தில் பல பல வியவஹாரங்கள் (வியாஜ்ஜியங்கள்) தோன்றியிருந்தாலும் முக்கியமானவை இரண்டே யென்னலாம். ஒன்று மணவாளமாமுனிகள் ஸன்னிதி விஷயம். மற்றொன்று அத்யாபக கைங்கர்ய விஷயம். இவ்விரண்டும் நீதிமன்றங்களில் பரிபூர்ணமான பரிஸ்மாப்தியையடைந்து விட்டன. இந்த தேவாலயத்தில் மணவாளமாமுனிகள் திருக்கோலம் கிடையவே கிடையாதென்றும், உண்டென்றாலும் மூல விக்ரஹ மொழிய உத்ஸவ விக்ரஹம் கிடையவே கிடையாதென்றும், அதுவுமுண்டென்றாலும் அந்த விக்ரஹம் இடம்விட்டுப் பெயரவே கூடாதென்றும் ... இப்படி விசித்திர விசித்திரமான வியவஹாரங்களை மஹா விவேகிகளெனப்பட்டவர்களும் கிளப்பி நடத்திவந்தார்கள். இது ஸம்பந்தமான எல்லாச் சச்சரவுகளும், தொலைந்து ஸுபிக்ஷமான காலத்திலே நாம் வாழ்கிறோம். பொலிக! பொலிக! பொலிக!!!

25. அத்யாபக கைங்கர்ய விஷயமான வியவஹாரங்களும் பல கால் பலவிதமாக முளைந்து முளைத்து எத்தனை நீதிமன்றங்களுண்டோ அத்தனையிலும் அலம்பிக்கவிழ்த்தாயிற்று. இவ்வூரிலும் வெளியூர்களிலும் எத்தனை விடவையாருண்டோ அத்தனை பேரும் இயல் கோஷ்டியில் கோர்ட்டு சட்டங்களுக்கிடங்கி வந்தால் நல்வரவே கூறுவோம். திவ்ய ப்ரபந்த விஷயத்தில் உதாஸீனர்களான ஸ்மார்த்தர்கள் திவ்ய ப்ரபந்தங்களை யதிகரித்து ஸேவிக்கவந்தால் திவ்யப்ரபந்தத்தில் உண்மையான

ஆர்வமுள்ளவர்கள் ஆனந்தம் பூரித்து நிற்பது தவிர வேறு என்ன செய்வர்கள்! 'நமக்கு வேதபாராயண கோஷ்டியே வேண்டாம், எல்லாரும் இயல் கோஷ்டியில் 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 வரிசைகளில் வருவோம்' என்று குமுறி வந்தாலும் இது கோஷ்டிக்குப் பெருமையையொழிய அவத்யமாகுமோ? த்வேஷபுத்தியும் த்ரோஹபுத்தியும் தொலைகிறவரையில் எவரும் ஸுகப்படமாட்டார்; சேஷமமடையமாட்டார். வீண்வம்புச் சண்டைகளில் போதுபோக்கிக் கொண்டிருக்கலாம்.

26. "எங்கள் ஆசாரியரைத் தோத்திரம்பண்ணித் தொடங்குகிற கூட்டத்திலல்லது வேறு ஆசாரியர்களைத் துதித்துத் தொடங்குமிடங்களில் நாங்கள் தலைகாட்டுவோமா? அப்படி தலைகாட்டினால் நாங்கள் ஆசார்ய த்ரோஹிகளாகவன்றோ ஆவோம்" என்று நீதிமன்றங்களில் எழுத்து மூலமாகக் கொடுத்தவர்களுக்கு இப்போது உண்டாகியிருக்கும் அனுசூல மனப்பான்மை மெச்சத்தகுந்ததே. மனவாளமா முனிகளுக்கோ கூரத்தாழ்வான் உடையவர் ஆளவந்தார் முதலானார்க்கோ புதிய பாத்திரத்தைச் சொல்லி நடத்தும் கோஷ்டியொன்று ஏற்பட்டால் அங்கே ஒரு தென்கலை வைஷ்ணவர் தலைகாட்டுவரா? என்பதை விவேகிகள் ஆலோசித்துத் தெளியவேண்டும்.

27. சில திவ்யதேசங்களில் தென்கலையாருடைய வேதபாராயண கோஷ்டிக்குப் பின்னால் வடகலையார் வேதபாராயண கோஷ்டி நடத்தி வருவது காண்கிறது. வடகலையாருக்குப் பின்னால் தென்கலையார் போவதென்பதை எந்த த்விபாந்தரத்திலாவது எந்த நாளிலாவது கண்டதுண்டோ? கேட்டதுண்டோ? ஒரு வேடிக்கை பாருங்கள்; தேவப்பெருமாள் தேவஸ்தானத்தில் சில குறித்த நாட்களில் ஸ்தோத்ர பாடகோஷ்டியென்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. தென்கலை கோஷ்டி முன்னே போகவேண்டிய தென்றும் அதன் பின்னால் தாதாசார்ய கோஷ்டி போகவேண்டிய தென்றும் முடிவாகி அப்படியே நெடுநாளாக நடந்துவருகிறது தாதாசாரியர்கள் தங்களை முன்னே போக விடவேண்டுமென்று கோர்ட்டுகளில் மன்றாடிப் பார்த்தும் பலிக்கவில்லை. எங்கும் புரஸ்காரம் தென்கலையாருக்குத்தான் ஒக்குமென்று முடித்திட்டார்கள். ஒருக்கால் தென்கலையார் கோஷ்டி தாதாசாரியார் கோஷ்டிக்குப் பின்னால்தான் வரவேண்டிய தென்று முடிந்ததாக வைத்துக் கொள்வோம். ஒரு தென்கலை வைஷ்ணவர் அங்கே தென்படுவரா என்பதை எப்படி மனத்திலிட்டுப்பார்ப்பது?

தவாதசியன்று ஸூர்யக்ரஹணம் பிடித்தால் பாரணைக்கு ப்ராதாந்யமா? தர்ப்பணத்திற்கு ப்ராதாந்யமா? என்பதை மனதிலிட்டுப் பார்ப்பது போலவேதான் இதையும் ஒருவாறு பார்க்கவேண்டும். இதிலிருந்து பல மருமங்கள் உணரலாகும்.

28: திருப்பதியில் வாழ்ந்த உ.வே. பண்டிதராஜ D T. காதுசாரியர் ஸ்வாமி ஒரு ஸமாநானம் வெளியிட்டிருந்தார்: நாம் எழுதியிருந்த பொருளில்—“ஸ்ரீ ராமாநுஜர் செங்கோல் செலுத்தினவிடமாயும் பூலோகவைகுண்டமாயும் விளங்குகின்ற ஸ்ரீரங்கத்தில் ஆசார்ய பருஷர்களுள்ளும் ஸ்தலத்தாரக ளன்றும் தீர்த்தகாரர்களென்றும் வழங்கப்படுகிறவர்களைவரும் ஸ்ரீமத் வரவரமுநீந்தர ஸம்பரதாயஸ்தர்களாகவே யிருக்கின்றார்களே யன்றி வேறு வகுப்பினரில்லையே; இதற்குக் காரணமென்ன? அந்த ஸ்ரீ ராமாநுஜசே திருநாராயண புத்ததைச் சேர்த்துத்தி அங்கே ஸ்தாவிக்கர்களாக ஸ்தாபித்திருவர் என்பவர்களை ஏற்படுத்தினரே. அவர்களிலும் இவ் ஸம்பரதாயஸ்தர்களைப் புத்ததாமலிருப்பதற்கு என்ன காரணம்?” என்று கேட்டிருந்தோம். இதற்கு D. T. T. வடமொழியில் தாமோழதியச்சுட்டு வெளியிட்டுள்ள ஸம்பரதாய பாதீப மெனும் சிறு நூலில் பதில் எழுதியுள்ளார். அவருடைய ஸம்ஸ்கிருத வாக்கியத்தையே அப்படியே வெளியிடுகிறேன்

“நிர்ப்பந்தாதேவ க்ருதபுண்ட்ரவிபர்யா ஸாஸ் ஸர்வே ஸ்ரீரங்க தேவஸ்தாந புருஷா:; இதம் தத்ஷேத்ரஸம்பத்தி ஐதிஹ்யம் அநு வர்த்ததே: ச்ராத்தே நிமந்த்ரிதை: கில போஜநாந்தே த்ருப்திகதநா வஸரே பகவதாலய குஞ்சிகாஸா தத்தாஸ்வேவ த்ருப்ஹோஸ்மதி கத யிஷ்யாம இதி ச்ராத்தகர்த்தா:ரம் நிர்ப்பத்த்ய தஸ்மாத் தேவஸ்தாநாதி கார ஆச்சித்தஇதி”

என்பது அந்த D. T. T. ஸ்வாமியின் ஸ்வஹஸ்தலிகிதம். (இதன் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு கீழ்க்கண்டது) —“ஸ்ரீரங்க தேவஸ்தான புருஷர்கள் யாவரும் நிர்ப்பந்தப் படுத்தியே திருமண்காப்ப மாற்றப் பெற்றவர்கள் அந்த ஸ்தலத்தைப்பற்றி ஐதிஹ்யம் இங்ஙனே நெடுநாளாக வழங்கிவருகின்றது ச்ராத்தத்தில் நிமந்த்ரிக் கப்பட்டிருந்தவர். ன் போஜன முடிவில் த்ருப்தி சொல்லவேண்டிய ஸமயத்தில் ‘கோவில் சாவினைக் கொடுத்தால்தான் த்ருப்தோஸ்பதி சொல்லுவோம்’ என்று ச்ராத்தகர்த்தாவை நிர்ப்பந்தித்தே அவரிடமிருந்து கேவஸ்தாநாதிகாரத்தைப் பறித்துக்கொண்டார்கள்” என்பதே. ஆரியர்கள்! இந்த ஐதிஹ்யம் உண்மையானதே யொழியக் கல்பிதமன்று. கோயிலொழுதிலும் கரத்தாழ்வான் வைவத்திலும் ராமாநுஜார்ய திவ்ய சரிதையிலும் காணப்படுவதே. ச்ராத்த

கர்த்தா திருவாங்கத்தமுதனார், நிமந்த்ரிதர் கூத்தாழ்வான். கோயில் திறவு கோக்களைப் பெற்றுக் கொண்டு திருப்பதாஸ்மி சொன்னவர் அவரே. த்ரிஜகத் ப்ரஸித்தமான இந்த ஸ்தித்யத்தை இவர் எடுத்தெழுதியிருப்பதில் பிசுக்கிலை. புண்ட்ரவிபர்யயம் செய் தற்காகவே இப்படிப்பட்ட குது நுடந்ததாக D. T. ஸ்வாமி எழுதியிருப்பதைப்பற்றித் கடவுத மஹான்கள் தாம் ஆலோசிச்ச வேணும். ஸ்ரீ ராமாநுஜர் காலத்திற்கு முன்னே ஸ்ரீரங்க தேவஸ்தானமும் அவ் விடத்துப் பெரியார்களும் வடகலைப் புண்ட்ரமணிந்ற்குந்ததாகவும், ஸ்ரீ ராமா நுஜரும் கூரத்தகாமவானும் சேர்ந்தே மாறுபட்டை விளைத்ததாகவும் நிர்ணயித்து விட்டாரிவர். இதற்கடுத்தபடி மற்றொன்றும் எழுதியுள்ளாரிவர்: (அதாவது) மாறிப்போன திவ்ய தேசங்களை மறுபடியும் பழைய நிலைக்குக் கொண்டு வர வைதிகர்கள் முயற்சி செய்து வருகிறார்கள். அந்த முயற்சி சில விடங்களில் பலிக்கிறது. சிலவிடங்களில் பலிக்காமல் போகிறது என்று இப்படி இவர் எழுதி வெளியிட்டு முப்பதுவாஷ்மாதிறது இப்போது இதை நாம் புதிதாக எடுத்துக்காட்ட வில்லை. ஸ்ரீராமாநுஜர்வாழி திருநாமத்தில் 'தென்னரங்கர் செல்வம்,முற்றும் திருத்தி வைத்தான் வாழியே' என்று அநுஸந்தித்து வருகிறபடியால் 'வடகலையாயிருந்தவற்றையெல்லாம் தென்கலையாக்கி வைத்ததுதான் ராமா நுஜர் செய்த திருத்தம்' என்று இவர் பிரவசனம் செய்து வந்தார். ஆகவே தான் ராமாநுஜதர்சன வ்யபதேசத்தில் பகைகொண்டு தேசிகதர்சனவ்யபதேச மொன்றைக் கிளப்பி யுள்ளார்கள். அதிலும் உட்புகுந்து விமர்சிக்கப் புக்கவர்கள் அதையும் மாற்ற மநோரதிக்கிறார்கள், ப்ராஸங்கிகமானவிது திற்கு.

29. ஸ்ரீமத் தேரமுந்தாராண்டவன் இவ்வூரில் இருக்கலையாருங் கொண்டாட வெழுந்தருளியிருந்த காலத்தில் காலஞ்சென்ற சில வட கலைப் பிரமுகர்கள் அந்த ஸ்வாமியிடஞ் சென்று 'அத்யாபக வியாஜ்ஜி யத்தை மும்முரமாக நடத்த வேண்டியிருக்கிறது; ஸ்வாமி ஆயிரக்கணக் கில் உதவி செய்யவேணும்' என்றுார்கள். 'நீங்கள் எதிர்பார்க்கிற வெற்றி எவ்விதமானது' என்று கேட்டருளினார். 'நாமும் முன்வரிசை யில் போகவேண்டுமென்பதுதான்' என்றுார்கள். அப்போது அந்த ஸ்வாமி ஸாதித்தருளினதாக ஜகத் ப்ரஸித்தமான வார்த்தை—'இப் போது உங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிற தீர்ப்பின்படி நாலைந்து தலைமுறை வரை கால மிதிக்காமலும் கண்டபடி குத்ஸிதங்கள் பண்ணாமலும் பக்தி ச்ரத்தையோடு கைங்கரியம் செய்து வாருங்கள், 'நாளடைவில் ஆழ்வார் கடாசுமுண்டாசி முன்வரிசையில் செல்லும் பாக்ய முடையார்குடியிலே ஜனிக்கப் பெறுவீர்கள்' என்று.

30 ஆரியர்களா! முடிவில் ஸ்விதயமாக விஜ்ஞாபிக்கிறேன். அடியேனொழுதும் விஷயங்கள் வைதிகங்களோ லௌகிகங்களோ எதிலும் நிராலம்பமாக எழுதுவது அனுவளவுமில்லை. ஆனால் 'யதார்த்தவாதீ பஹுஜநத்வேஷீ' என்றபடி சிலர்க்குத் தவேஷ ஹேதுவாகலாம். அதற்காக விவக்ஷிதங்களை வெளியிடாமலிருக்கலாகுமோ? இக்காலத்திலும் எதிர்காலங்களிலும் உண்மையுணரவிரும்புவார் பலர்க்கும் அடியேனுடைய ஒவ்வொரு வியாஸமும் ஒவ்வொரு நூலும் கைவிளக்காயிருக்குமென்று கொள்க. வேதார்த்த ஸங்க்ரஹத்தை முடித்தருளரநின்ற நம் பரஷ்யபகாரர் *ஸாராஸாரவிவேகஜ்ஞா: கரீயாம்ஸோ விமத்ஸரா: ப்ரமாணதந்த்ராஸ் ஸந்தீதி க்ருதோ வேதார்த்த ஸங்க்ரஹ: * என்றருளிச் செய்ததையே நினைவூட்டி நிற்கிறேன்.

**வையாங்கண்ட வைதாசித் திருநாளில் கண்டதும்
வாஹனங்கள் தீவ்யப்ரபந்த ஸேவைக்கு
அநுகுணமாகவே ஆதிகாலத்தில்
ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.**

இதையும் சிறிது விவரிப்போம். முதல்நாள் காலை வாஹன ஸேவை ஒன்றுமில்லை. திருப்பல்லாண்டு தொடக்கம் கேட்டருள்வதற்காக வாஹனாரோஹணத்தைத் தளிர்த்து ஸேவை ஸாதிக்கிற க்ரமம். மாலை சிங்கவாஹனம்; அப்போது பெரியாழ்வார் திருமொழி முதற்பத்து ஸேவை; அதில் *என்தொண்டைவாய்ச் சிங்கம் வா* என்று மெப்பெருமானைச் சிங்கமாக வரும்படியழைத்த பாகசரம் வருவதால் அதை நோக்கிச் சிங்கவாஹன ஸேவை.

இரண்டாம் திருநாள் காலை *ஞானச் சுடர் விளக்கேற்றினோள்* என்று ஞான நூலைக் கொடுப்பதாகத் தொடங்கி *மறையாங்கென வுரைத்தமலை* என்று எப்பெருமானும் ஜ்ஞான ப்ரதானம் பண்ணினதைச் சொல்லுகிற இரண்டாம் திருவந்தாதி ஸேவையாகையாலே அன்னமாய் நூல் பயந்த அருளாளனுக்கு அன்னவாஹனஸேவை அமைக்கப்பட்டது. அன்றியும். முதல்நாளிரவு பெரியாழ்வார் திருமொழி ஸேவை முடிவு பாகத்தில் *பிள்ளிவ்வுலகினில் பேரிருள்தீங்க,

அன்று அன்னமநானே* என்று வருவதால் அதைக் கொண்டும் உடனே ஹம்ஸவாஹன ஸேவை மிகவும் சபாருத்தமாயிற்று. இரண்டாநாள் காலை பெரியாழ்வார் திருமொழி இரண்டாம்பத்து ஸேவையில் *அரவணையாயாயரேறே அம்மமுண்ணத் துயிலெழாயே— இன்னு முச்சி கொண்டதாலோ* என்று ஸ-உர்யோதய ப்ரஸ்தாவம் பண்ணிக் கண்ணனை யெழுப்புகிற பாசரம் வருகையாலே ஸ-உர்யுப்ரபை வாஹனம் அமைந்தது.

முன்னுந்திருநாள் காலை முன்னுந்திருவந்தாதி ஸேவையில் *பொலிந்த கருடன் மேல் கொண்ட கரியான் கழலே* என்று வருதலால் கருடவாஹன ஸேவை அமைந்தது. அன்றிரவு பெரியாழ்வார் திருமொழி முன்றும்பத்து ஸேவையில் *அடங்கச் சென்றிலங்கையை யீடழித்த அனுமன் புகழ்பாடி* என்றும் *சீராருந் திறலனுமன் தெரிந்துரைத்தவடையாளம்* என்றும் சிறிய திருவடி ப்ரசம்ஸை வருதலால் சிறிய திருவடி வாஹன ஸேவை அமைந்தது.

நான்காந்திருநாள் காலை நான்முகன் திருவந்தாதி ஸேவையில் *ஆங்காரவாரமது கேட்டு அழலுமிழும் பூங்காரவணையான்* என்றும் *விரித்துரைத்தவெந் நாகத்துன்னை* என்றும் ஆதிசேஷனுடைய ப்ரஸ்தாவம் வருதலாலும் *வைகுந்தச் செல்வனார் சேவடிமேல் பாட்டு* என்று வைகுண்டநாதன் திருவடிகளில் அவ்வாழ்வார் பாசரம் பாடினதாகச் சொல்லுகையாலும் சேஷவாஹனத்தில் பரமபதநாதன் திருக்கோல ஸேவை அமைந்தது. அன்றிரவு பெரியாழ்வார் திருமொழி நான்காம் பத்து ஸேவையில் *நளிர்மா மதியைச் செஞ்சுடர் நாவனைக்கும்* என்று சந்திரனுடைய ப்ரஸ்தாவம் பண்ணியிருக்கையாலே சந்தர்ப்ரபை வாஹன ஸேவை அமைந்தது.

ஐந்தாந்திருநாள் காலை திருவிருத்தம் ஸேவை. ஆழ்வார் தாமான தன்மையைவிட்டு நாச்சியார் திருக்கோலம்பூண்டு அருளிச்செய்த திவ்ய ப்ரபந்தமதுவாகையாலே அதற்குச் சேர நாச்சியார் திருக்கோலம் பூண்டு பேரருளாளன் ஸேவை ஸாதிக்கிறபடி. திருவிருத்தம் என்பதற்கு, திரு—நாச்சியாருடைய, விருத்தம்—வ்ருத்தாந்தம் என்று பொருள். நாச்சியார் திருக்கோலம் பூண்ட ஆழ்வாருடைய செய்திகளைச் சொல்லும் ப்ரபந்தமென்றபடி. இதற்கு மிகவும் பொருத்தமாகவே அன்று நாச்சி

யார் திருக்கோலம் அமைந்தது. வேறு காரணமில்லை. அன்றிரவு யாளிவாஹனஸேவை ஏற்பாடு செய்திருக்கிறவர்களின் அபிப்பிராயத்தை ஆழந்து பார்க்கையில் வெகு ஆச்சரியமுண்டாகிறது. திவ்யப்பந்தங்களில் ஆளியைப்பற்றின டேச்சுக்களா சிலண்டங்: ளில் வருகின்றன. எங்கு வருகின்றனவென்று பார்த்தால் யெரிய மலைகளை வருணிக்குமிடங்களில் தான் வருகின்றன. அஹோபிலம் திருவேங்கடம் திருமாலிருஞ்சோலை பதரிகாச்சரமம் என்னுமித்தலங்களே வருணிக்கும்போதுதான் யாளிகளைப் பற்றிப் பேசுவது வழக்கம். நன்மணி வண்ணனார் ஆளியுங் கோளரியும் சீசெங்கணாளி யிட்டிறைஞ்சும் இதுபாதி பாசுரங்கள் காண்க. ஐந்தாந்திருந ளிரவு திவ்யப்பந்த ஸேவையில் பதர்காச்சரம மார்க்கத்திலுள்ள தேவப்ரயாகை யென்கிற கண்டமென்னுங் கடிநகர்ப் பாசுரங்களும், சீதுக்கச் சுழலையைச் சூழ்ந்து கிடந்தது என்று தொடங்கித் திருமாலிருஞ்சோலைப் பாசுரங்களும் சீசென்னையோங்கு தணிதிருவேங்கமுடையான் பாசுரங்களும் ஸேவிக்கப்படுவதால் அந்த திவ்யதேசங்களுக்கும் யாளிக்குமே ஸம்பந்தமுள்ளதென்று கொண்டு யாளிவாஹனஸேவையை அப்போது ஏற்படுத்தினார்கள். இவ்வளவு ஆழந்து ஏற்பாடு செய்தவர்களின் புத்தி சாதுரியம் மிகவும் மெச்சத்தக்கதாகவுள்ளது.

ஆருந்திருநாள் காலை திருச்சந்தவிருத்தம் ஸேவை. அதில் சீசென்றிரண்டு தீயுமாகி ஆயனாயமாயனே ஆனதும் ஆயனாகி ஆயர் மங்கைவேயதோள்விரும்பினாய் என்று ம ஆனைகாத்தொராளை கொண்டு அதன்றியாயர்பின்னையாய் ஆனைமேல் த்தி ஆநெயுண்டி என்றும் *ஆதியாகி ஆயனாய மாயமென்ன மாயமே* என்றும் கொள்ளை கொள்ளையாக கோபாலக்ருஷ்ண ப்ரசம்ஸை வருதலால் அதற்குச் சேர கோபாலக்ருஷ்ணன் திருக்கோலம் பூண்டு ஸேவை ஸாதிக்கிறபடி. அன்றிரவு யாளைவாஹனஸேவை. அது நாச்சியர் திருமொழிஸேவைக்கு மிகவும் பொருத்தமாக அமைந்தது. நாச்சியர் திருமொழியில் *மங்கல வீதி வளஞ்செய்து—அங்கு ஆனைமேல்* என்கிற பாசுரம் ஸேவிக்கப்படுவதற்குப் பொருத்தமாகவே இது அமைந்தது. இதில் மற்றொரு விசேஷமும் கவனிக்கவேண்டும், அதாவது—ஆனைவாஹனப் பாசுரமாக மேலே யெடுத்துக்காட்டின பாட்டில் *குங்குமம்பிக் குளிர்சாந்தம் மட்டித்து* என்று சூர்ணபிஷேகம் சொல்லியிருக்கையாலே இதுவும் அன்று காலை வைதிகச் சடங்காக நடத்தப்பட்டுவருகிறது.

ஏழாந்சிருநாள் திருத்தேர். திருமங்கையாழ்வார் திருத்தேர்ப் பிரபந்தமாகத் திருவெழுசூற்றிருக்கை ஸாதித்தது உலகமறியும். அது ரதபந்தத்தில் அமைந்தது. அந்த திவ்யப்ரபந்த ஸேவைக்குச் சார்பாக ரதோத்ஸவம் வெகு பொருத்தமாக அமைந்தது. திருத்தேர் நிலை சேர்ந்தபின்பு பெருமாள் ஸன்னிசிக்கு எழுந்தருளுகையில் திருமடல் முடிந்தபின் நாச்சியார் திருமொழியில் சேஷம் ஸேவிப்பது வழக்கம். *கருப்பூரம் நாறுமோ* என்கிற ஒரு பதிகம் ஸேவித்து முடிப்பீர்கள். அதில் *செங்கணமால் தன்னுடைய வாய்த் தீர்த்தம் பாய்ந்தாடவல்லாய்* என்கிற பாசரம் வருவதை நோக்கி அன்று பகலில் திருப்பாய்ந்தாடித் திருமஞ்சன மென்று நடத்தப்பட்டு வருகிறது.

அன்றிரவு பெரிய திருமொழி திவ்யப்ரபந்தத் தொடக்கம். அஃ தருளிச் செய்த ஆழ்வாருடைய சரிதையிலுள்ள வேடுபறிகதைக்கு அநு குணமாகவே பாதிவழியில் திருமங்கையாழ்வாரை யெழுந்தருளப்பண்ணி அவர்க்கு மரியாதைச்சிறப்புகள் நடத்தி திவ்யப்ரபந்தத் தொடக்கம் செய்வது நாளைக்கும் வழக்கத்திலுள்ளது. *ஆடல்மாவலன் கலிகன்றிக் கூகவே பெருமானும் ஆடல்மா வென்னும் சூதிரைவாஹனம் காண்பது

திவ்யப்ரபந்தங்களில் ஆழ்வார்களுடைய அநுபவப்ரகாரங்களில், நாச்சிமார்கள் எம்பெருமானை வெறுத்துத் தள்ளுதல் (மட்டையடி) என்பது ஒரு விலக்ஷண ரூபவம். நம்மாழ்வார், குலசேகராழ்வார், திருமங்கையாழ்வார் ஆகிய மூவரும் இது விஷயமாக மூன்று பதிகங்கள் பாடியுள்ளார்கள். இவ் வநுபவம் ஒன்பதாநாள் காலையில் ஒரு நாடகமாக அபிநயம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. பெருமாள் தனியே யெழுந்தருளிப் பட்டிமேல்ந்து வருவதும், நாச்சிமார்கள் இவரை உள்ளே பு வெரட்டாமல் தடுப்பதுமாக நடந்துவருவது ஆழ்வாரநுபவமேயாகும்.

மறுநாள் திருவாய்மொழி ஆயிரத்தையும் கேட்டருள்வதற்காகப் பன்னிரண்டு திருவாராதனங்கள் கண்டருளி இரவு இராமானுச நூற்றந்தாதிக்காக சிசிரோபசாரப் புறப்பாடு கண்டருளி உத்ஸவஸமாப்தியாகிறது. ஆக இப்பதிகளை ஊன்றி நோக்குமளவில் திவ்யப்ரபந்த ஸேவையை யநுஸரித்தே வாஹனப் புறப்பாடுகளில் நியதி ஏற்பட்டிருக்கின்ற தென்பது கல்வெட்டாகத்தேறும்,

இப்படி நாம் நிருபணம் செய்வதைக் காண்கின்ற பிறர் ஸஹஸா ஒரு வார்த்தை சொல்லிவிடக் கூடும்; பெருமாள் வாஹனஸேவைகள் கண்டருளுகிறபடிக்குத் தகுதியாக இவர்களை தீவ்யப்ரபந்த ஸேவைகளை அமைத்துக் கொண்டார்களே யல்லது, தீவ்யப்ரபந்த ஸேவைகளுக்குத் தகுதியாக வாஹனஸேவை ஏற்படுத்தப்படவில்லை—என்று.

இது பொருத்தமான வார்த்தையாகாது; தீவ்யப்ரபந்த ஸேவை இஷ்டமானபடி பொறுக்கிப்பொறுக்கி யெடுத்து அமைத்திருக்கவில்லை; காடவேளைகளில் இயற்பாஸேவை வரிசையாகவும், மாலை வேளைகளில் பெரியாழ்வார் திருமொழி ஸேவை வரிசையாகவும் நடந்து வருவதால், வாஹனஸேவைகளுக்குத் தக்கபடி பாசர ஸேவையை அமைத்துக் கொண்டதாகச் சொல்வதற்கு அவகாசமேயில்லை. இதர தீவ்ய தேசங்களில் வாஹன காமங்கள் வேறு வேறு விதமாக இருப்பினும், தேவப் பெருமாள் ஆழ்வார் ஸ்ரீஸூக்திக்கென்றே இட்டுப் பிறந்தவராதலாலும், அந்த ஸ்ரீ ஸூக்தியில் வியாமோஹம் காரணமாகவே உடையவரையும் இழந்தவராதலாலும் இத்தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதி ஸம்பந்தப்பட்ட வரையில் நாமிகு நிருபித்த தீவ்யப்ரபந்தப் பொருத்தங்களும் ஏற்றங்களும் அசைக்க முடியாதவை.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

தினப்படியாக நாலாயிரகாமமான ஸேவை யென்பது பூலோகத்திற்குள் தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதியொன்று உவிர மற்றெவ்விடத்திலுங்கிடையாது. தேவப்பெருமாளுக்குண்டான தீவ்யப்ரபந்த வ்யாமோஹத்திற்கு விஜயத்வஜமன்றோ இது. இங்ஙனே நாம் நிருபிக்கவேண்டியவை பலபலவுமுள் இங்கே சுருங்கச் சொன்னபடி.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

இந்த தேவஸ்தானத்தில் உாம் நிர்வாஹத்திற்கு வரும் மஹான்சன் தங்ஙளுடைய ஜன்மஸித்தமான வெறுப்பு விருப்புகளை வெகு தூரத்தில் தள்ளி, இவ்விஷயங்களை யெல்லாம் நன்கு விமர்சித்தும், நெடுங்காலம் தவறாக நடத்திவந்தவர்களை விலக்கி நியாயப்படி நடத்துவதற்கென்றே நாம் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறோமென்பதை ஒவ்வொரு நாளும் ஸுப்ரபாதத்தில் ஹருதய பூவகமாக நினைத்தும் ருஜுவான வழியில் நடந்து கொள்வதே நலம். நித்யஸ்ரீ நித்யமங்கனம்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

ஷஷ்ட்யப்த பூர்த்தி மஹோத்ஸவம்

ஸ்ரீமான் உ. வே. அந்தி க்ருஷ்ணமாசார்ய ஸ்வாமியின் ஷஷ்ட்யப்த பூர்த்தி வைபவம் ஸ்ரீ காஞ்சியில் அவருடைய திருமாளிகையில் 7-5-80 புதன்கிழமையன்று மிகவும் விமர்சையாக நடைபெற்றது.

இவர் மஹாவித்வான்களான ஸ்ரீபெரும்புதூர் ஆஸுரரி ஸ்வாமிகளின் ஸன்னிதியில் ந்யாயம் பூர்ணமாக க்ரோடபத்ரமுட்பட அப்யஸித்தவர். ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி இஞ்சிமேட்டழகிய சிங்கர் ஸ்வாமி பக்கல் வேதாந்த க்ரந்தங்களும் ஸ்வரூபக்ரந்தங்களும் காலக்ஷேபம் செய்தவர். (அஹோபிஸபத்தி) பதுகாந்தம் ஸம்ஸ்க்ருத கலாசாலை யில் ஸ்ரீ கோஷ்டபுரம் ஸ்வாமியின் ஆத்யக்ஷயத்தில் மஹர்ஷி வாஸுதேவாசார்யர் ஸ்வாமி நிர்வாஹத்தின் கீழிருந்த காலத்தில் அவதானத்துடன் பாடம் கற்பித்து அந்த ஸ்வாமிகளால் மிகவும் கொண்டாடப்பட்டவர். மந்த்ராலயத்தில் நடைபெற்ற வித்வத்ஸதஸ்ஸில் கலந்துகொண்டு “தர்க்க ப்ரவீணை” என்ற பிருதபூர்வக உத்தம ஸம்பாவனை யால் கௌரவிக்கப்பட்டவர். ஸ்ரீ உ. வே. D. T. தாதாசார்ய ஸ்வாமியின் ஆத்யக்ஷயத்தில் நடந்த வேதாந்த தேசிக ஸுதா ஸ்வாதிநீ ஸபையினரால் “சாஸ்த்ரரத்நாகர:” என்ற பிருதபூர்வகமாகக் கௌரவிக்கப்பட்டவர். அந்த ஸபை மூலமாகவே நடைபெற்ற ஸ்ரீபாஷ்ய வாக்யார்த்தத்திலும் பிருது பெற்றவர்வர். தர்க்கவேதாந்த க்ரந்தங்கள் சில எழுதயுள்ளார் இப்பெரியார்.

இவரது ஷஷ்ட்யப்த பூர்த்தி உத்ஸவத்தில் ஒப்பிலியப்பன் ஸன்னிதி ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் ஸ்ரீராமதேசிகாசார்ய ஸ்வாமி, தேவனார் வினாகம் ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் ஸ்ரீநிவாஸ தேசிகாசார்ய ஸ்வாமி ஸ்ரீ உ. வே. வித்வான் ஆசகவி ஸ்ரீ நிதி ஸ்வாமி ஆகியோர் ஆசிச செய்திகளை அனுப்பியிருந்தனர்.

ஸ்ரீ P. B. A. ஸ்வாமி, இந்த ஸ்வாமியைப்பற்றி ஒரு ச்லோகம் ஸாதித்து விவரணமும் செய்தருளினார். அது கருத்துச் சுருக்கத்துடன் கீழே வெளியிடப்படுகிறது.

குணஷ்ஷட் ஜ்ஞாநாத்பா: ஷடபி க்ருதய: ஷட்பததுலா
தரிபிஷ்ஷட்கை: காலஷ்பணமத ஷட்காண்டபடநம்,
மஹாயோகி ப்ஹோத்தா: ஷட் அம்ருதகவி ச்ரேஷ்ட கதிதா:
அதோ ஷட் கல்யாணாதி அத இஹ சிராத் ஷஷ்டிரநகா.

அத்தி ஸ்வாமிக்கு இப்போது ஷஷ்ட்யப்த பூர்த்தி நடைபெறு
வதாகப் பத்திரிகையில் காண்கிறது. ஆனால் இந்த ஸ்வாமிக்கு ஷஷ்டி
பூர்த்தி என்றே ஆகிவிட்டது. அது நீழேழி நின்று நிலவ வேணும்.
(விவரம் வருமாறு) அறுபது என்பதை பத்து ஆறு (10×6) என்று
கொண்டு இந்த ஸ்வாமி திறத்தில் காணப்படும் குணங்களைக் காட்டு
கிறார் பத்ராதிப ஸ்வாமி.

1. ஞானம், சக்தி, பலம், ஐசுவர்யம், வீர்யம், தேஜஸ் - இவை ஆறு குணங்கள்.
2. யஜ்ஞம். யாஜ்ஞம், அத்யயநம், அத்யாபநம், தாநம், ப்ரதிக்க்ரஹம் - இவை ஷட்கர்மங்கள்.
3. ஷட்பதம் - வண்டுபோல் ஸாரக்ராளியாயிருப்பார்.
- 4, 5, 6. மூன்று ஷட்கமாயிருக்கும் பகவத் கீதையைக் கொண்டு நற்போது போக்குமவர்.
7. ஸ்ரீராமாயணத்தில் ஆறு காண்டங்களையும் தவறாமல் பாராயணம் செய்பவர்.
8. பேயாழ்வார் பாசுரத்தின்படி “தேசம் திறலும் திருவும் உருவமும் மாசில் குடிப் பிறப்பும் மற்றவையும்” உடையவர்.
9. திருவரங்கத்தமுதலார் அருளின்படி பொருந்திய தேசம் பொறையும் திறலும் புகழும் நல்ல திருந்திய ஞானமும் செல்வமும்” சேர்ப்பெற்றவர்.
10. ஸ்ரீபாஷ்ய லகுனித்தாந்தத்தில் ஸ்வாமி பாஷ்யகாரர் காட்டியருளின கலயாணம் எனப்படும் ஆறு குணங்களை யுடையவர். அவை ஸத்யம், ஆர்ஜவம், தயை, தாநம், அஹிம்ஸா, அபித்யா.

அசக்தியைப் பொருட்படுத்தாது மஹாவித்வான் பத்ராதிப ஸ்வாமி நேரிடு
எழுந்தருளியிருந்து அநுக்ரஹித்து பற்றியுர ஸ்ரீ. உ. வே. நாயடவேந்த வித்
வான் தி. அ. ஸபபதகுமாரசாரய ஸ்வாமி எழுந்தருளியிருந்து உபந்யஸித்து
அநுக்ரஹித்தது பற்றியும் மிகவும் உள்குழைத்து பேசுலார் ஸ்ரீ அத்தி ஸ்வாமி.